

2025 M. GRUODIS NR. 8

ATVERK DURIS!

VILNIAUS ŠV. JONO PAULIAUS II PARAPIJOS LAIKRAŠTIS

Šv. Jonas Paulius II: „Atverkite duris Kristui! Būkite pirmieji naujosios evangelizacijos šaukliai!“

DIEVAS, ATEINANTIS Į MŪSŲ SKURDĄ...

Šiandien žmonija ypač ieško gelbėtojų — galingų lyderių, greitų sprendimų, stiprių balsų. Šių „gelbėtojų“ pažadai dažnai skamba labai garsiai, bet labai greitai atveda į nusivylimą, nes jie remiami ambicijomis, valdžios, galios ir pripažinimo troškimu.

O Kalėdų Evangelija parodo visiškai kitokį Gelbėtoją. Ne tokį, kuris ieškomas galios centruose, aukštosios politikos bastionuose, bet Dievą, kuris ateina į pasaulio užkampį, kuriame Jam nėra vietos net užėjoje. Štai toks tas Dievo ženklas mums ir apie mus.

Ir pasigirsta Viešpaties angelo balsas: „Ir štai jums ženklas: rasite kūdikį, suvystytą vystyklais ir paguldytą ėdžioje.“ Bejėgis kūdikis, gimęs tvartelyje, gulintis ėdžioje... Ir jis pasirodo ne to pasaulio „galingiesiems“ ir „įtakingiesiems“, o paprastiems piemenims.

Žmonių „gelbėtojai“ nori pakilti virš kitų, o Jėzus pasilenkia prie silpnųjų. „Įtakingieji“ ieško pripažinimo, o Jis renkasi būti tarp tų, kurie naktį saugo bandas. „Galingieji“ primeta savo galią ir ją augina kitų sąskaita, o Jis ateina į mūsų silpnumą, kad padėtų sustiprėti.

Tad ši Kalėdų istorija mums atskleidžia vieną svarbią tiesą, kur šiandien turėtume pirmiausia ieškoti Išganytojo. Ne galios ir įtakos rūmuose, bet vargingų, alkstančių, skurdžių, sužeistų, atmetų širdžių tvartelyje. Ten pirmiausia ateina ir užgimsta Dievas.

Prašykime, kad Viešpaties šlovė nušviestų mūsų gyvenimą ir padėtų atrasti kelius tikrojo žmonijos

„Kalėdų žvaigždė“ (Emilija, 12 m.)

Gelbėtojo link, kurio pagalba lydi mus ne tik šiame gyvenime, bet per visą Amžinybę.

Visos JP2 bendruomenės vardu –

Jūsų parapijos klebonas kun. Žydrus Kuzinas

MALDOS KAMPELIS

Kun. Marius Žitkauskas

Šįkart dalinamės Gyvojo rožinio maldininkės Danutės mėgstama kasdiene malda. Gal kažkam ji taip pat taps sava ir mėgstama:

„Ateik, Šventoji Dvasia, suteik drąsos ieškoti tiesos ir prasmės. Padėk įveikti liūdesį ir abejingumą. Ugdyk meilę Dievui ir tiems, kuriuos savo kelyje sutinku. Apdovanok savo dovanomis, kad kuo geriau atlikčiau savo misiją šiame pasaulyje. Šventoji Dvasia, atnaujink mano gyvenimą ir perkeisk šį pasaulį. Amen.“

SVEIKINAME PARAPIJOS SAVANORIUS!

Mylimi JP2 Savanoriai, AČIŪ, kad savo tarnystėmis padedate atverti duris Kristui į žmonių gyvenimus. Jūs esate gyvas Dievo Meilės liudijimas ir Vilties ženklas mūsų parapijai. Tegu Marija, nuolanki Viešpaties tarnaitė, primena, kad nuo Dievui ištarto „Taip“ ir atvertos širdies prasideda dideli dalykai – Dievo Žodis tampa Kūnu ir gyvena tarp mūsų. Tegu Jėzaus Gimimas pripildo Jūsų širdis Tikėjimu, Viltimi ir Meile; tegu Jo Atėjimo Šviesa nušviečia tai, kas skaudžiausia; tegu Šventoji Dvasia lydi ir stiprina kiekvienoje tarnystėje. Priimkite šiuos Vizijos komandos keptus širdies formos meduolius – mažą padėką ir ženklą, kad JP2 parapija yra giliai įrašyta mūsų visų širdyse. Džiaugsmingos Viešpaties Gimimo šventės!

ATVERIANT DURIS: ĮVEIKTI ESMINIAI PROJEKTO SLENKSČIAI

Klebonas kun. Žydrius Kuzinas CO

2024–2025 metai Vilniaus šv. Jono Pauliaus II parapijai buvo ypatingas laikotarpis. Tai metai, kuomet ilgametė vizija perėjo svarbius projektavimo ir institucinių išbandymų slenksčius, sudarydama tvirtą pagrindą tolesniam bažnyčios ir Sielovados centro įgyvendinimui. Nors statybos dar neprasidėjo, būtent šiuo laikotarpiu buvo priimti esminiai sprendimai, be kurių šis projektas negali judėti pirmyn.

Naujosios evangelizacijos namų vizija. Šiuo projektu siekiama įkurti ne tik Vilniaus šv. Jono Pauliaus II parapijos bažnyčią ir Sielovados centrą, bet tam tikrą Bažnyčios Misijų centrą – šv. Jono Pauliaus II taip trokštos Naujosios evangelizacijos namus – atvirą ir gyvą erdvę, kurioje sakralumas, kultūra ir tarnystė susijungtų į vieną visumą.

Planuojama, kad bažnyčia ir kitos komplekso erdvės tarnaus ne tik parapijos sielovadai, bet ir šv. Jono Pauliaus II minties, mokymo bei dvasingumo sklaidai. Tai vieta, kur tikėjimas turėtų kalbėti šiuolaikiniam žmogui, kur Bažnyčia būtų atvira dialogui su kultūra, miestu ir

Parapijos bažnyčios ir Sielovados centro projekto vizualizacija

kiekvieną ieškančiuoju.

Visa projekto kryptis sąmoningai atliepia šv. Jono Pauliaus II kvietimą „Atverkite duris Kristui!“. Kvietimą, kuris čia suprantamas ne tik dvasine, bet ir architektūrine, urbanistine bei pastoracine prasme.

Bažnyčios galinės dalies vizualizacija

Pastoracinė kryptis aiškiai atsiskleidžia Vilniaus šv. Jono Pauliaus II parapijos Vizijoje, apimančioje penkis Misijų srities raktus (sritis) – tikėjimo, evangelizacijos, šventimo, tarnystės ir bendrystės – bei visos bendruomenės formacijos kelią, vadinamą JP2 „Mokinytės kelione“. Ši vizija tapo ne tik dvasiniu orientyru, bet ir konkrečiu projektavimo kriterijumi, formuojančiu pastato funkcijas, erdvių tarpusavio ryšius ir jų paskirtį.

Esminis lūžis – ekspertinis pritarimas. Vienas svarbiausių 2025 metų pasiekimų – gautas Lietuvos architektų sąjungos Vilniaus skyriaus Architektūros ir urbanistikos ekspertų tarybos pritarimas naujesiems projekto sprendiniams. Tai tapo kertiniu lūžiu, patvirtinusi, kad pasirinkta architektūrinė ir urbanistinė kryptis yra brandi, profesionali ir tinkamai integruota į miesto struktūrą.

Siekiant šio pritarimo, buvo atlikta labai išsami kvartalo urbanistinė analizė, leidusi įvertinti pastato santykį su aplinkiniu užstatymu, viešosiomis erdvėmis, reljefu, pėsčiųjų ir automobilių srautais. Šios analizės pagrindu buvo patvirtinti nauji projekto sprendiniai, leidžiantys darniau įsilieti į Pašilaičių mikrorajono urbanistinį audinį.

Architektūriniai pokyčiai ir kūrybinės paieškos. Atsižvelgus į ekspertų tarybos rekomendacijas, buvo pakeista pastato dominantės – kryžiaus – vieta, taip pat pakoreguotas pastato išdėstymas ir bendra kompozicija. Šie sprendiniai sustiprino sakralinę hierarchiją, išryškino pagrindinę ašį ir pagerino pastato santykį su aplinka.

Projektavimo eigoje buvo surengtos vidinės

kūrybinės dirbtuvės, kurių metu kelios architektų komandos ieškojo gilesnių, labiau viziją atitinkančių sprendinių. Šis procesas leido ne tik koreguoti techninius aspektus, bet ir dar labiau išgryninti architektūrinę bei pastoracinę pastato idėją.

Detaliojo plano koregavimas ir urbanistiniai sprendimai. Svarbi 2025 metų darbų dalis – detaliojo plano koregavimas. Jo tikslas buvo koreguoti statybos zoną ir statybos ribas, miesto suplanuotus, bet projektui netinkamus servitutus, formuoti naują servitutą bei nustatyti papildomas automobilių įvažiavimo ir išvažiavimo vietas. Šie sprendimai būtini siekiant sklandaus komplekso funkcionavimo ir geresnės integracijos į miesto infrastruktūrą.

Želdynai, reljefas ir atsakingas požiūris į aplinką. Didelis dėmesys skirtas esamų želdynų ekspertiniam vertinimui. Įvertinta esamų želdynų būklė, ieškota galimybių kuo daugiau želdinių išsaugoti, numatytos jų persodinimo ir atsodinimo vietos. Tuo pat metu vyko išraiškingo reljefo išsaugojimo sprendinių paieška, siekiant ne niveliuoti vietos ypatumus, bet juos atskleisti ir integruoti į bendrą komplekso struktūrą.

Bažnyčios priekinės dalies vizualizacija

Dialogas su savivaldybe ir techniniai sprendimai. Projektavimo metu vyko nemažai konstruktyvių diskusijų su Vilniaus miesto savivaldybe, ypač Architektūros skyriumi. Šis dialogas padėjo rasti sprendinių, atitinkančių tiek miesto, tiek sakralinio komplekso poreikius. Už vertingas įžvalgas ir pagalbą esame dėkingi.

Taip pat buvo sprendžiami priešgaisrinės saugos klausimai, atliktos korekcijos dėl pastato eksploatavimo patogumo ir patikslinti liturginiai sprendiniai, siekiant didesnio jų tinkamumo ir funkcionalumo.

Vidaus erdvių ir funkcijų išgryninimas. 2025 metais išgrynino patalpų poreikis, sąmoningai siekiant kuo

daugiau erdvių paversti multifunkcinėmis. Aiškiai suformuoti pagrindinių vidinių erdvių sprendiniai: bažnyčia, koplyčia, holai, reprezentacinė laiptinė, skaitykla ir šv. Jono Pauliaus II muziejus, kavinė ir bendruomenės erdvės.

Patalpų funkcinės zonos pakoreguotos pagal parapijos viziją ir joje išryškintus sielovados prioritetus. Pastatas taip pat tapo labiau pritaikytas neįgaliųjų poreikiams, laikantis universalios dizaino principų.

Parkavimas ir infrastruktūra. Siekiant spręsti automobilių parkavimo problemą mikrorajone, lankytojams numatyta požeminė automobilių aikštelė po visu kompleksu. Šis sprendimas leidžia sumažinti apkrovą aplinkinėms gatvėms ir išlaikyti aikštės bei želdynų vientisumą.

Aikštės ir sakralinės aplinkos koncepcija. 2025 metais suformuota aikštės koncepcija ir atlikta skirtingų sprendinių analizė. Ieškota darnios ir sakralios lauko erdvių struktūros: šv. Jono Pauliaus II skulptūros prie simbolinių vartų – koplytėlės, Rožinio slėpinių kelio ir JP2 rožyno tako, Fatimos Dievo Motinos koplytėlės integracijos su lauko amfiteatru, JP2 Vizito atminties kelio bei šv. Jono Pauliaus II citatų įrašų aikštės grindinyje sprendinių. Jau pradėdama ieškoti modernių, bet sakralių meno sprendinių tiek interjerui, tiek eksterjerui papildyti.

Žvilgsnis į artimiausius metus. 2024–2025 metais reikšmingai keitėsi statybų įstatyminė bazė ir Vilniaus miesto savivaldybės sprendimai, todėl projektavimo eigą teko nuolat derinti, laikantis naujų reikalavimų. Šie pokyčiai pareikalavo papildomo laiko, tačiau kartu leido dar labiau sustiprinti projekto teisinį ir organizacinį pagrindą.

Planuojama, kad statybos leidimas bus gautas 2026 m. gegužės–birželio mėn. Iki 2026 m. gruodžio turėtų būti baigtas ir techninis darbo projektas. Šiuo metu jau

Parapijos bažnyčios ir Sielovados centro projekto vizualizacija

dirbama ties multifunkcinio centro koncepcijos išgryninimu, kuriama pastato finansavimo strategija, identifikuojami galimi fondai ir rėmėjai.

Atsižvelgus į pasikeitusią įstatyminę bazę dėl gyventojų pajamų mokesčio 1,2 proc. paramos skyrimo tvarkos bei siekiant kuo didesnio skaidrumo, aiškumo ir atsakomybės, šiuo metu kuriama atskira viešojo įstaiga – VŠĮ „Atverkime duris!“. Ši įstaiga bus skirta parapijos sielovados iniciatyvų ir būsimų bažnyčios statybų finansavimo reikmėms, sudarant aiškią ir patikimą platformą paramai, projektų finansavimui ir rėmėjų įsitraukimui.

Nuo 2026 m. pavasario planuojama pradėti rašyti projektų paraiškas ir bažnyčios statybos rėmimo akcijas.

Kvietimas bendruomenei. Įveikti svarbiausi projekto slenksčiai leidžia su dėkingumu žvelgti atgal ir su viltimi – į priekį. Šis kelias nėra vien architektų ar dvasininkų darbas. Tai visos bendruomenės, visų tikinčiųjų ir geros valios žmonių misija.

Kviečiame kiekvieną prisidėti prie šios kilnios užduoties – savo malda, auka, palaikymu, idėjomis ir bendryste, kad Vilniuje iškiltų ne tik bažnyčios pastatas, bet gyvi Naujosios evangelizacijos namai, kurie tarnautų Bažnyčios misijai ir nuolat primintų šv. Jono Pauliaus II kvietimą: „**Atverkite duris Kristui!**“

PASITINKANT ŠV. KALĖDAS IR NAUJUOSIUS METUS

Marijus Pileckas

Prieš didžiąsias šventes paprašėme kelių parapijiečių pasidalinti įžvalgomis ir palinkėjimais.

Kuo šie metai nudžiugino, už ką norėtumėte padėkoti Dievui?

Zuzana Majauskienė, parapijos savanorė: Šie metai buvo pilni įspūdžių ir gilesnio Dievo pažinimo parapijos

bendruomenėje per įvairias veiklas ir patirtis. „Alfa+“ kursas, Mokinystės kelionės Bendrakeleivių etapas, atsinaujinimo Šventojoje Dvasioje rekolekcijos atvėrė tikėjimo perlus, išmokė plačiau atverti duris Kristui į savo širdį. Parapijos bendruomenė padėjo atskleisti mano talentus, suteikė galimybes juos tobulinti. Čia atradau ir savanorystės prasmę – jaučiu didžiulį džiaugsmą, dėkingumą ir tikrą palaimą galėdama savanoriauti.

Raimondas Malužinas, vargonininkas: Noriu

padėkoti Dievui už tai, kad savo tarnystėje galiu vis kažką naujo atrasti – nauji choro nariai, nauji liturginės muzikos kūriniai, naujos patirtys...

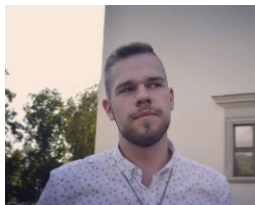
Skaistė Jokubauskienė, tėvų „Alfa+“ kurso savanorė:

Pradėsiu nuo to, kad labai noriu Dievui padėkoti už šiuos metus. Visi svarbūs dalykai, įvykiai buvo lydimi maldos. Tikiu, kad Dievas laimino kiekvieną apsisprendimą,

priimtą žingsnį, o kartais tiesiog pasikloviau ir leidau Jam vesti. Šie metai buvo pilni „pirmų kartų“. Mūsų visa šeima pirmą kartą dalyvavo stovykloje (tai buvo JP2 šeimų bendruomenės organizuota stovykla Biržuose). Taip pat buvo nuostabi patirtis ir darbe. Kolegė prikalbino dalyvauti valstybės finansuojamame projekte ir mes jį laimėjome. Vykome savaitei į Florenciją. Turėjome galimybę kiekvieną dieną dalyvauti šv. Mišiose vis kitoje bažnyčioje. Labai palietė šv. Mišios, kurias laikė neregys tamsiaodis kunigas. Tai parodo, kad Dievas mus sukūrė skirtingus ir su skirtingomis dovanomis.

Mindaugas Mikelėnas, tėvų „Alfa+“ kurso savanoris: Šie metai buvo kupini Dievo vedimo. Jaučiau, kad Viešpats visada buvo šalia. Svarbiausias dalykas, už kurį norisi padėkoti Dievui, yra tai, kad šiemet atradau savo tarnystės vietą šv. Jono Pauliaus II parapijoje – prisijungiau prie tėvų „Alfa+“ kurso savanorių. Taip pat labai didelė Dievo dovana buvo visos mūsų šeimos kelionė į Romą ir Vatikaną, kur aplankėme dvi jubiliejines šventoves – šv. Petro baziliką ir Švč. Mergelės Marijos Didžiąją baziliką. Džiaugiuosi, kad per Jubiliejinius metus atsirado galimybė aplankyti šias šventas vietas.

Ko norėtumėte palinkėti mūsų parapijai ir parapijiečiams, žengiantiems į ateinančius metus?

Raimondas: Linkiu ir skatinu nebijoti giedoti! Turi balsą ar neturi, nauja išgirsta giesmė ar sena, giedok! Giesmė yra dviguba malda!

Zuzana: Mūsų parapijai ir kiekvienam parapijiečiui linkiu Dievo ramybės, tvirtos bendrystės ir atviros širdies žengiant į ateinančius metus. Tegul mūsų bendruomenę lydi meilė, tarpusavio supratimas ir tikėjimo šviesa, o kiekvienam iš mūsų Viešpats suteikia stiprybės, džiaugsmo ir drąsos skleisti gėrį kasdienybėje!

Skaistė: Parapijai ir parapijiečiams palinkėsiu ir toliau taip gražiai augti tikėjime, tarnystėje, statant ir mūrinę, ir gyvąją bažnyčią. Ir toliau melsti Dievo veikimo ir vedimo jūsų gyvenime. Surasti laiko tylai ir išgirsti, ką Dievas mums nori pasakyti, kur Dievas mus kviečia.

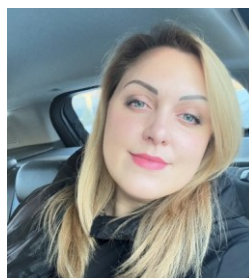
Mindaugas: Parapijiečiams artėjančių metų proga linkiu dar didesnės vienybės ir atsidavimo Dievo mums patikėtoms tarnystėms. Taip pat linkiu, kad kitais metais pagaliau prasidėtų mūsų Šventovės statybos.

Manau, šita parapija ir jos parapijiečiai to labai nusipelnė. Tikiu, kad naujas bažnyčios ir Sielovados centro pastatas ne tik dar labiau suvienys parapiją, bet ir taps tikra Pašilaičių ir viso Vilniaus miesto puošmena.

Pasidalinkite prisiminimu, susijusiu su šv. Kalėdomis.

Raimondas: Šv. Kalėdos man visada asocijuojasi su skaniausiais močiutės grybų pyragėliais ir mažu, jaukiu mūsų šeimos susitikimu.

Skaistė: Kai buvau vaikas, labai laukdavau šv. Kalėdų. Su šeima visuomet važiuodavome pas močiutę ir senelį į Šakius. Tai būdavo visiškai kitokia kelionė automobiliu: be muzikos, nes adventas (tėtis mokė rimties), ramiai bendraujant, tyloje žiūrint pro langą... Man gera tai prisiminti. Močiutė jau laukdavo pasiruošusi gaminti mielines bandeles ir kūčiukus. Mus apgaubdavo šiltas ir ramus bendravimas, labai daug meilės. Galbūt dėl to ir tešla taip greit pakildavo ir pradėdavo „lipti“ iš puodo. Aš visuomet padėdavau gaminti aguonpienį – maldavau aguonas per mėsmaį. Pats nuostabiausias būdavo Kūčių vakaras, kurį močiutė pradėdavo uždegdama žvakę ir dėkodama Dievui. Šį ypatingą vakarą lydėdavo bendrystė, meilė, ramybė. O Kalėdų rytą skubėdavome į ankstyvąsias šv. Mišias, nes po jų reikia paruošti stalą (tuo rūpinosi močiutė). Ir vėl bendrystė, meilė ir džiaugsmas gimusio kūdikėlio Jėzaus garbei ir šlovei!

Zuzana: Mano šilčiausias Kalėdų prisiminimas – kai visa gausi mūsų giminė (dėdės, tetos, seneliai, pusbroliai ir pusseserės...) kartu šventė Kalėdas mūsų namuose. Kambarį papuošė didžiulė eglė, nusagstyta senoviniais žaisliukais, po staltiese mama

švelniai paklojo šiaudus, ant stalo laukė kvapnūs patiekalai. Po Piemenėlių šv. Mišių į namus sugužėjo visa giminė. Visi dalijomės Kristaus gimimo džiaugsmu, maistu, šypsenomis ir artumu. Tai buvo paskutinės Kalėdos, į kurias suvažiavo visa giminė, todėl jos man išliko ypač šiltos ir nepaprastai įsimintinos.

Mindaugas: Mano vaikystės prisiminimai apie šv. Kalėdas labiausiai susiję su dovanomis ir dvylika

patiekalų per Kūčių vakarienę. Dar puikiai prisimenu, kad Kūčių vakarienė visada prasidėdavo malda. Dabar savo vaikams stengiuosi perduoti supratimą, kad ne dovanos yra svarbiausia ir ne dvylika patiekalų ant Kūčių stalo, o buvimas kartu su šeima Dievo akivaizdoje. Taip pat tai puiki proga prisiminti bei padėkoti Viešpačiui už praėjusius metus: už viską, kas nutiko mums gero, už tai, kad Viešpats padėjo įveikti sunkumus ir išbandymus.

2025 METAI MŪSŲ PARAPIJOJE

Rita Kakauskaitė

2025 metai mūsų parapijai atnešė daug naujovių ir džiugių akimirų, tad kviečiame jas drauge prisiminti.

Akcijos. Parapijos „Caritas“ šiais metais Maisto banko akcijoje dalyvavo net du kartus – gegužės mėnesį ir gruodį. Gavėnios metu vyko „Pasninko dėžės“ akcija, kurios metu surinkti produktai buvo padalinti „Carito“ globojamiems mūsų parapijos žmonėms.

Gegužės pabaigoje JP2 bendruomenė dalyvavo Krizinio nėštumo centro akcijoje ir per trumpą laiką surinko daiktų, kurie labai reikalingi šio centro globojamoms mamoms ir kūdikiams. Ši akcija - tai tylus prisidėjimas darbais prie gyvybės išsaugojimo.

Lapkričio 9 d., sekmadienį, mūsų parapijoje viešėjo Monika Midverytė, kuri pristatė Ugandos gabių vaikų paramos iniciatyvą „Schooling4change“. Turėjome teletiltą su programoje dalyvaujančiais vaikais ir jų globėjais. Parapijiečiai paaukojo 434,5 eur ir galima

sakyti, kad išleido vieną vaiką į mokslus.

„Alfa+“ kursas. Trečiadieniais vykstantis kursas prasidėjo spalio 1d. Jame sulaukėme 43 dalyvių. Pakito kurso svetingumo tradicija – po dienos darbų atvykę dalyviai kviečiami sočios vakarienės, po kurios klausosi paskaitos, dalinasi mintimis grupelėse. Lapkričio 14-16 d. jie dalyvavo Šventosios Dvasios savaitgalio rekolekcijose Guopstose, kur patyrė susitikimą su gyvuoju Dievu.

Sekmadieniais vyksta „Alfa+“ kursas Pirmajai Komunijai besiruošiančių vaikų tėveliams, o ketvirtadieniais vyksta „Alfa+“ kursas jaunimui, kuris ruošiasi priimti Sutvirtinimo sakramentą.

Choras. Spalio 10-12 d. parapijos choristai ir vargonininkas Raimondas dalyvavo liturginės muzikos dirbtuvėse, kurios vyko šv. Apaštalo Pilypo ir Jokūbo bažnyčioje. Dirbtuves vedė kompozitorius, dirigentas br. Dawid Kusz iš Lenkijos. Choristai liudijo, kad ši patirtis buvo labai naudinga ir jie dar labiau pamėgo giedoti lotynų kalba.

Gruodžio 6 dieną choristai dalyvavo chorinėse kalėdinės muzikos dirbtuvėse „Šv. Kalėdų belaukiant“. Jas vedė vargonininkas Dailius Kavalevskis.

Gruodžio 14 dieną parapijos lietuvių choras giedojo sekmadienio sumos šv. Mišiose Vilniaus Pal. Jurgio Matulaičio bažnyčioje.

Jubiliejiniai metai. Minėdami Jubiliejinus 2025 metus ir atsiliepdami į popiežiaus kvietimą „pažinti Dievą, priimant jo siūlomą susitaikymą, mėgautis Jo atleidimu“, kvietėme parapijiečius leisti į piligrimines keliones, lankyti jubiliejines šventoves ir gauti visuotinius atlaidus. Apie atlaidus mūsų parapija parengė ir išleido lankstinuką lietuvių ir lenkų kalbomis „Atlaidų liudijimas“.

Katechezės. Rugsėjo 28 d. parapijoje prasidėjo nauji katechetiniai metai. Šiais metais pasiruošimas Eucharistijos ir Susitaikymo sakramentams (Pirmajai Komunijai) tradiciniu „Ateik, pasilik, sek!“ būdu vyksta

Choristai kalėdinės muzikos dirbtuvėse

lietuvių, lenkų ir rusų kalbomis, iš viso ruošiasi 177 vaikai. Pernai pradėtos vaikų misijos – svetingumo tarnystė, skaitinių skaitymas, patarnavimas šv. Mišiose, giedojimas chorelyje – tęsiamos ir šiais metais. Šios tarnystės vaikams padeda labiau išgyventi pasiruošimą priimti sakramentus, patirti šv. Mišių džiaugsmą.

Apie 40 jaunuolių ir suaugusiųjų pradėjo ruošti Sutvirtinimo sakramentui. Pasiruošimas vyksta lietuvių ir lenkų kalbomis.

Kino vakarai. Po pertraukėlės parapijoje vėl sugrįžo kas mėnesį organizuojami kino vakarai. Siekiant sukviesti įvairaus amžiaus auditoriją bei atsižvelgiant į dvikalbės parapijos ypatumus, repertuaras papildytas krikščionišku filmu lenkų kalba bei animaciniu filmu vaikams.

Lectio Divina. Šį rudenį pirmadienio vakarais susitikimus atnaujino Šventojo Rašto ir maldos grupė lietuvių kalba. Susirinkusieji skaito Evangeliją pagal Morkų, mokosi įsiklausyti, dalintis ir melstis.

Exodus brolija. Vyrų maldos grupė, pasipildžiusi naujais nariais, vėl dalyvavo „Exodus 90“ iššūkyje, siekdami tapti vyrais dėl kitų, o pavasarį turėjo maldos žygį Vilniaus Kalvarijų kryžiaus kelyje, kurio metu atrado džiaugsmą ir jėgą melstis įvairiomis litanijomis.

Ministrantai. Kovo pabaigoje parapijos ministrantai dalyvavo Vilniaus arkivyskupijos jaunimo centro organizuotame ministrantų turnyre, kur varžėsi dvi JP2 jaunuolių komandos skirtingose amžiaus grupėse. Jaunesniųjų komanda tapo savo grupės nugalėtojais ir laimėjo 1 vietą.

Lapkričio 23 d., sekmadienį, vyko parapijos ministrantų šventė. Šiuo metu parapijoje turime net 20 lietuvių ir lenkų ministrantų. Šventėje dalyvavo ministrantų tėvai ir artimieji, 10.30 val. šv. Mišiose meldėmės už tarnaujančius liturgijoje, buvo pašventinti jų tarnystės rūbai – kamžos ir albos, ministrantai prisistatė ir pasakė ministranto priesaiką. Visi ministrantai gavo po mažą (kišeninį) Šventąjį Raštą, o keliems aktyviausiems ir seniau tarnaujantiems ministrantams padovanotas šv. Jono Pauliaus II tarnystės kryžius kaip didesnės atsakomybės ženklas. Po šv. Mišių visi linksmi vaišinosi ir bendravo.

Gruodžio 6 d. ministrantai Algirdas Baltuškonis ir Marijus Pileckas dalyvavo ekstraordinariųjų Komunijos dalintojų rengimo mokymuose, kurie vyko Vilniaus šv. Juozapo kunigų seminarijoje, kad Bažnyčios siųsti galėtų tarnauti JP2 parapijiečiams, dalindami šv. Komuniją.

Mokinytės kelionė. Ši kelionė, kurią sudaro keturi žingsniai, pamažu tampa struktūruota, bet yra ir naujovių. „Alfa+“ kursas išlieka pirmuoju žingsniu, kada kviečiama atrasti gyvą santykį su Dievu. Bendrakeleivių žingsnis kviečia pažinti parapijos Viziją, bendruomenę ir atrasti savo vietą joje. Vasario – balandžio mėnesiais vyko šio žingsnio susitikimai, į kuriuos susirinko gausus būrys jau esamų parapijos savanorių, taip pat tų, kurie tik ką baigė „Alfa+“ kursą. Džiugu, kad dalis naujai prisijungusių žmonių atrado savo vietą parapijoje ir keliauja kartu su bendruomene tikėjimo ir tarnystės keliu. Jėzaus mokiniai rugsėjo 28 d. pradėjo naują ciklą ir šiais metais kalba apie evangelizaciją. Šiame žingsnyje atsirado naujovė – tarpiniai grupelių susitikimai, kuriuose aptariama šv. Jono Pauliaus II enciklika Redemptoris Missio ir augama bendrystėje, nes keliaujame ne po vieną.

Parapijos jaunimas dekoruoja sausainius mugei

Mugės. Lapkričio mėnesį vykusioje „Carito“ ir grupelės „Iš kartos į kartą“ mugėje parapijiečiai buvo kviečiami įsigyti rankdarbių, kuriuos kūrė mūsų parapijos moterys. Surinkta 1 600 eurų, kurie skirti šv. Jono Pauliaus II bažnyčios statybai.

Gruodžio 7d. parapijiečiai galėjo įsigyti Sutvirtinimo sakramentui besiruošiančių jaunuolių dekoruotų sausainių ir taip paremti jaunimo rekolekcijų organizavimą.

Piligrimystės. Rugsėjo 14 d. parapijos piligrimai, lydimi kun. Viktoro, pilnu autobusu vyko į Šiluvos atlaidus, taip pat aplankė Kaišiadorių katedrą ir

pasimeldė prie pal. Teofiliaus Matulionio ir šv. Jono Pauliaus II relikvijų.

Gegužės-rugsėjo mėnesiais grupė parapijiečių per kelis kartus nukeliavo 500 km „Camino Lituano“ kelią Žagarė-Seinai.

Atokvėpio akimirka „Camino Lituano“ kelyje

Projektavimas. Vienas svarbiausių 2025 metų pasiekimų – atsižvelgiant į Lietuvos architektų sąjungos Vilniaus skyriaus Aarchitektūros ir urbanistikos ekspertų tarybos pastabas ir rekomendacijas, pakoreguoti parapijos bažnyčios ir Sielovados centro projekto sprendiniai ir gautas ekspertų tarybos pritarimas. Taip pat pakoreguotas sklypo detalusis planas. Tai sudaro tvirtą pagrindą statybos leidimo gavimui ir tolesniam bažnyčios ir Sielovados centro įgyvendinimui.

Regimas ženklas. Pavasarį ant šv. Juozapo mokyklos pastato atsirado ir šv. Jono Pauliaus II Sielovados centro iškaba. Dabar mūsų Pašilaičių parapija labiau matoma ir

lengviau surandama.

Rekolekcijos. Kovo 22-23 d. mūsų parapijoje vyko Gavėnios rekolekcijos. Šeštadienį gausus būrys parapijiečių (tiek lenkų, tiek lietuvių) ėjo kryžiaus kelią Vilniaus Kalvarijose, o sekmadienio šv. Mišių metu džiaugėsi mons. Wojciech Górliski įžvalgomis.

Balandžio 4-6 d. Guopstose (Vilniaus raj.) vyko JP2 „Mokinytės kelionės“ rekolekcijos, kuriose dalyvavo „Jėzaus mokinių“ ir „Bendrakeivių“ nariai. Rekolekcijų tema „Kieno motina yra Viltis?“ atliepė Jubiliejinių metų temą. Dalyviai ėjo Kryžiaus kelią, klausėsi mokymų ir liudijimų, skyrė laiko maldai.

Dalis parapijiečių laukdami Sekminių dalyvavo kun. Viktoro inicijuotose Šventosios Dvasios rekolekcijose, kurių dėka savo gyvenimą atidavė Jėzui Kristui ir užsidegė troškimu tarnauti bendruomenei konkrečiomis Šventosios Dvasios dovanomis.

Liepos pabaigoje parapijos Namų Bažnyčios ratelis dalyvavo dviejų savaitių rekolekcijose Lenkijoje.

Rugsėjo 19-21 d. Guronyse (Kaišiadorių raj.) vyko savanorių rekolekcijos tema „Išsiuntė juos po du“. Rekolekcijas vedė ses. Linda Ceple SJE, kuriai dalyviai dėkingi už vidinę šilumą ir mokymus, kviečiančius pažvelgti į save kaip Jėzaus žinios nešėją.

Sakramentai. Gegužės mėnesį mūsų parapijoje Pirmąją Komuniją priėmė 181 vaikas, Sutvirtinimo sakramentas suteiktas 37 jaunuoliams ir suaugusiems. Per metus Krikšto sakramentas suteiktas 11 vaikų.

Sekmadienio arbatėlė. Kiekvieno mėnesio trečią

Parapijos „Alfa+“ kursų savanoriai ir koordinatoriai Ramintojos bažnyčioje vykusiame seminare

Šlovinimo vakaro akimirka

sekmadienį po šv. Mišių parapijiečiai neskubėdavo išsiskirstyti, bet rinkdavosi amfiteatre pasidžiaugti malonia draugija prie kavos ar arbatos puodelio, pabendrauti ir susipažinti. Už paruošimą labai dėkojame „Carito“ savanorėms.

Susitikimai ir mokymai. Sausio 17 d. parapijos „Alfa+“ kurso savanoriai dalyvavo Šiluvoje vykusiame Lietuvos „Alfa“ kursų komandų susitikime, kurį organizavo „Alfa“ kurso centras Lietuvoje.

Birželio 8-9 d. parapijos Vizijos komanda išvykstamajame susitikime aptarė praėjusius katechetinius metus ir naujų metų sielovados kryptis.

Rugpjūčio 30 d. Švč. Mergelės Marijos Ramintojos bažnyčioje susitiko „Alfa+“ kursų komandų savanoriai pasiruošti naujam startui.

Spalio 23 d. parapijoje įvyko choristų ir Dievo Žodžio skaitovų mokymai apie tarnystę. Choristams kalbėjo dominikonas br. Jokūbas Goštautas OP, o skaitovams – Giedrius Tamkevičius. Supratome, kad šiose tarnystėse reikia nuolat augti bei būti bendrystėje su parapijos žmonėmis.

Spalio 25 d. parapijoje vykstančių „Alfa+“ kursų koordinatoriai ir savanorių atstovai dalyvavo Ramintojos bažnyčioje vykusiame seminare „Alfa akseleratorius“. Seminaro metu iš įvairių arkivyskupijos vietų susirinkusios komandos dalinosi savo džiaugsmiais ir rūpesčiais, atliko užduotis.

Nuo spalio mėnesio, ketvirtadieniais, 5-6 mūsų parapijos nariai trokšdami augti Šlovinimo dovanoje buriasi į mokymosi gitara grupę, kurią veda giesmių kūrėjas ir giedorius Gediminas Ivaškevičius.

Lapkričio 10-13 d. Londone mūsų parapijos vikarai kun. Marius ir kun. Viktoras dalyvavo „Alfa“ kursų organizatorių kvalifikacijos kėlimo susitikime ALPHA COLLECTIVE, kuriame sėmėsi patirties iš geriausių „Alfa“ kurso organizatorių. Kursai vyko „Alfa“ kurso gimimo vietoje – Bromptono anglikonų švč. Trejybės parapijoje.

Lapkričio 30 d. Advento kelionei nusiteikti padėjo menotyrininkės Jolantos Stupelytės paskaita „Durų ir vartų simbolika krikščioniškoje kultūroje“.

Stovyklos. Liepos 14-18 d. Nečiūnuose (Trakų raj.) vyko pirmoji parapijos vaikų ir jaunimo stovykla, į kurią susirinko apie 30 dalyvių. Stovyklos tema - „Mes Dievo vaikai“. Kiekvieną dieną dalyviai, padedami parapijos kunigų, stengėsi pažinti vis kitą Jėzaus savybę, atliko užduotis ir dalyvavo įvairiose veiklose.

Rugpjūčio 2-3 d. Biržų krašte įvyko pirmoji šeimų bendruomenės stovykla. Savaitgalio simboliu pasirinktas akmuo, kaip priminimas, kad Jėzus yra šeimų ir visų tikinčiųjų kertinis akmuo ir ant jo turime statyti dvasinius namus.

Šlovinimo vakarai. Šiais metais parapijoje dažniau rengėme šlovinimo vakarus. Jų metu šlovinti Viešpatį giesmėmis ir melstis užtarimo malda padėjo įvairių Vilniaus katalikiškų charizminių bendruomenių ir šlovinimo grupių nariai.

Šventės ir atlydai. Balandžio 27 d. Eucharistijos ir Susitaikymo sakramentams besiruošiančios šeimos minėjo vaikų Velykėles. Vyko smagių atrakcijų, buvo ridenami margučiai, šokama, vaišinamasi.

Gegužės 10-11 d. susirinkome į mūsų globėjos Švč.

JP2 atlydų akimirka. Šv. Mišias aukoja kardinolas A. J. Bačkis

Fatimos Dievo Motinos atlaidus. Atlaidų išvakarėse dalyvavome Fatimos Dievo Motinos procesijoje Medeinos gatve ir šventėme šv. Mišias. Pagrindinę atlaidų dieną vyskupas A. Poniškaitis teikė Sutvirtinimo sakramentą.

Gegužės 25 d. vyko mūsų parapijos globėjo šv. Pilypo Nerio atlaidai.

Spalio 17-19 d. šventėme šv. Jono Pauliaus II atlaidus. Penktadienio vakare dalyvavome Taize pamaldose. Šeštadienį vyko atlaidų vigilija – maldos vakaras ir adoracija. Giedojo pal. J. Matulaičio šlovintojai, mūsų parapijos charizminės grupelės nariai meldėsi užtarimo malda. Sekmadienį šv. Mišias aukojo kardinolas A. J. Bačkis. Po šv. Mišių vyko susitikimas su kardinolu, vėliau grupelės atliko užduotis, jas pristatė ir drauge vaišinosi.

Taize pamaldos vyksta kiekvieną mėnesio trečią penktadienį. Šių pamaldų metu Viešpats garbinamas

Taize pamaldų akimirka

giesmėmis, tyla ir dėmesingumu Jo žodžiui. Po pamaldų susirinkę parapijiečiai taip pat gali pasivaikinti arbata ir pabendrauti.

„ALFA+“ KURSAS – ATEIK IR PAMATYSI!

Ligita Cibulskienė

2025 m. gruodžio 17 d. įvyko paskutinis jaukus, šiltas ir pilnas bendrystės susitikimas – šventinis „Alfa+“ kurso vakaras. Akimirksniu, lyg ant delno nukritusi snaigė, ištirpo 12 kurso susitikimų, pilnų bendrystės, turiningų paskaitų ir nuoširdžių pasidalinimų grupelėse. Per paskaitas sužinojome, kad Dievas „... mus pirmas pamilo (1 Jn 4, 19) ir yra Meilė, kviečianti kiekvieną žmogų į santykį su Juo ir kitu.“ Šį kvietimą ypač galėjome

patirti dalyvaudami Šventosios Dvasios savaitgalyje, kuris vyko lapkričio 14-16 d. Guopstose. O į šventinį vakarą pasipuošę, džiugiai nusiteikę kurso dalyviai kartu su kviestiniais savo svečiais ar artimaisiais rinkosi draugėn dėkoti, liudyti ir giesmėmis šlovinti Dievą už Jo vedimą viso kurso metu. Dėkojame drąsiai liudijusiems 5 dalyviams ir 1 savanoriui. Dalinamės keliomis mintimis iš liudijimų apie mylinčio, gydančio, apkabinančio, lengvumą ir džiaugsmą teikiančio Dievo veikimą jų gyvenimuose:

„Kai ruošiausi liudijimui, atlikau lyg savo gyvenimo inventorizaciją, kurią surašiau ant senų komandiruotės įsakymų. Ir suvokiau, kad gyvenimas – tai komandiruotė į Žemę. Ir jei Dievas kviečia, reikia eiti, nes bus reikalų. Iki „Alfa+“ kurso mačiau Dievą visur, tik ne savo širdyje. Po Šventosios Dvasios savaitgalio pajutau, jog mano širdis sugrįžo į mylinčio Dievo glėbį.“

„Esu iš tikinčios šeimos, patarnauju prie Dievo stalo, tačiau ilgai niekaip nutolau nuo gyvo tikėjimo, apleidau sakramentinį gyvenimą. Kurso metu galvoje karts nuo karto vis suskambėdavo maldavimas: „Viešpatie Jėzau Kristau, Gyvojo Dievo sūnau, pasigailėk manęs nusidėjėlio“. Esu labai dėkingas už Šventosios Dvasios savaitgalį, ypač už laiką, skirtą Atgailos sakramentui. Po išpažinties pasijutau toks lengvas, lyg nusimetęs ilgą laiką savo noru nešiotą sunkią naštą.“

„Alfa+“ kurso šventinio vakaro akimirka

Sugrįžau į gyvą tikėjimą: su mylimąja pradėjome skaityti Šventąjį Raštą, melstis drauge.“

„Iki „Alfa+“ praktikavau tikėjimą savaip, o kurso metu sužinojau daug dalykų apie Dievą ir taip pagilinau savo tikėjimą. Savaitgalio metu patyriau, kaip Sutaikinimo sakramentu Dievo meilė su visomis šaknimis išrovė per ilgą laiką suvešėjusį pyktį.“

„Ačiū už šį kursą, o ypač už Šventosios Dvasios savaitgalį. Nuo pat pasitikimo penktadienio vakare, kuris buvo toks šiltas ir ypatingas, pasijaučiau labai laukiamas, tikrai nustebino žaidimas, o visos savaitgalio veiklos buvo labai gilios ir prasmingos. „Alfa+“ kursas, o ypač visas savaitgalis, tai – kitokio gydytojo kabinetas. Linkiu visiems drąsos užtekti.“

„Į „Alfa+“ kursą atėjau visai be noro, o kaip dvasinis pankas, patikrinti, kokia čia sekta, ir pasijuokti iš lengvatikių, tačiau kažkaip įsitraukiau, tapo įdomu. Kurso eigoje supratau, kad stačiau sienas nuo kitų, nes nenorėjau būti pažeidžiamas, atsiverti, o dabar nebijau. Galiu drąsiai sakyti, jog iki kurso buvau dygliakiaule, kuri po jo numetė spyglius.“

„Kai pati buvau kurso dalyvė, išsitraukiau porą eilučių iš Biblijos, ir jos abi buvo iš Evangelijos pagal Joną. „...ir Jūs pažinsite tiesą, ir tiesa padarys jus laisvus“ (Jn 8, 32) bei „... Jūsų džiaugsmo niekas iš Jūsų neatims“ (Jn 16, 22). Tai Dievo duoti pažadai, kurie labai gražiai pildosi mano tikėjimo kelionėje ir „Alfa+“ kurso savanorystėje. Ypač šiame, jau įvykusiame kurse, patyriau daug tikro, gilaus džiaugsmo. Tokį džiaugsmą visi esame patyrę vaikystėje, besileidžiant rogutėmis

„Alfa+“ kurso savanoriai

nuo kalno. Tuomet jautiesi lengvas, laisvas ir labai laimingas. O šiemet savanoriaujant ir matant, kaip užsidega dalyvių akys, kaip jie ima atsiverti ir dalintis, kyla noras pažinti – tiesiog užlieja vaikystėje patirtas džiaugsmas ir veidą ima puošti šypsena. Tai visa apimanti pilnatvė, besidžiaugiant visu procesu – nuo rogutinių tempimų į kalniuką, kad kitas galėtų patirti tą nusileidimo džiaugsmą.“

Šis šventinis vakaras buvo ilgesnis nei įprasti susitikimai, tačiau jam pasibaigus nesinorėjo skirstytis.

Dėkojame visiems „alfiečiams“ už šią kelionę, pripildytą juoko, klausimų, pokalbių ir jautrių akimirkų, leidusių patirti, jog Viešpats vaikšto tarp mūsų. Su dalyvavusiais atsisveikiname linkėdami: „Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė, Dievo meilė ir Šventosios Dvasios bendrystė tebūna su jumis visais!“ (2 Kor 13)

Ir kviečiame visus, abejojančius, smalsaujančius, ieškančius ir nerandančius ateiti į „Alfa+“ kursą, kuriame tikrai surasite bendrystę, sužinosite daug įdomių, o gal kam ir naujų dalykų ir, galbūt, ir jūs, kaip jau pasibaigusio kurso dalyviai, nenorėsite, kad kursas baigtųsi...

Registracija į pavasario „Alfa+“ kursą, prasidėsiantį 2026 m. kovo 11 d.:

<https://mano.jp2.in/forms/CBF70ED043C25F3A>

„Alfa+“ kurso šventinio vakaro akimirka

MANO PATIRTIS „ALFA+“ KURSE

Gintarė

Kvietimą į „Alfa+“ kursą gavau iš draugės Giedrės. Ji kvietė visą mūsų draugų kompaniją, bet atėjau tik aš viena. Ėjau be jokių lūkesčių. Tiesiog norėjau pažiūrėti, kaip aš jaučiuosi nepažįstamoje aplinkoje ir kaip jaučiuosi pokalbių metu nepažįstamų žmonių grupelėje.

Puikiai pamenu pirmą paskaitą. Sėdžiu viena, nieko nepažįstu. Žmonės aplinkui šnekučiuojasi, susipažįsta, o aš čia viena... Tačiau viduje jaučiau ramybę. Nejprastą man ramybę, nes naujoje aplinkoje ieškau pažinčių, jog nesijausčiau viena. Šį kartą viskas buvo kitaip. Mintyse net pasakiau: „Dieve, jeigu tu nori, kad aš čia būčiau, aš būsiu“. Ir taip buvau kiekvienoje paskaitoje. Visos temos lietė mane asmeniškai, todėl sėdėdavau su ašaromis akyse, kaip tai buvo jautru. Aš pamačiau visiškai kitokią Dievo pusę. Iki šio kurso Dievą pažinojau kaip rūstų, griežtą, reikalaujantį. O nauja jo pusė mane taip traukė, taip norėjosi būti šalia, labiau pažinti, pajauti Dievo artumą.

Po paskaitų būdavo grupelių laikas. Ne kartą stebėjausi, kaip Dievas į vieną grupelę galėjo surinkti tokius visiškai skirtingus žmones. Ir ką kiekvienas mūsų turi pasakyti kitam? Ką kiekvienam iš mūsų nori pasakyti Dievas? Ir aš išgirdau žodžius man. Grupelės diskusijos metu vienas narys pasakė, kad reikia melstis už tuos žmones, kuriems jauti pyktį. Nesupratau, kaip galima melstis už žmogų, kuriam jauti pyktį. Juk jis tave nuskriaudė, negali jam linkėti nieko gero. Supykau vien tą išgirdusi. Tačiau tie žodžiai buvo Dievo skirti man.

Pyktis buvo mano ilgametis palydovas. Jaučiau ne šiaip įprastą pyktį, o didžiulį, visą mane besiglemžiantį, didelę minčių dalį užimantį pyktį. Pyktį vienam konkrečiam žmogui, kuris mane sumenkindavo, pažemindavo ir tą darydavo su šypsena veide. Todėl nesupratau, kas vyksta ir kaip tam pasipriešinti. Negebėjau pasipriešinti. Deja, tas žmogus mano artimoje aplinkoje, todėl niekaip negalėjau jo visiškai išvengti. Kiekvieną kartą išgirdusi kalbas apie jį, mano net kūną kratydavo pyktis. Kiekvieną dieną... Ir taip daugiau nei trejus metus sukdavau galvoje scenarijus, kada ir ką pasakysiu tam žmogui, kaip atkeršysiu, kaip padarysiu, kad jis bent jau suprastų, jog mane skriaudžia, ir pagaliau liautųsi. Mane visą viduje griaužė pyktis. Buvau tarsi surakinta grandinėmis. Ir vis tik pradėjau melstis už tą žmogų. Sąžiningai meldžiausi kiekvieną dieną ryte ir vakare, bet situacija nesikeitė.

„Alfa+“ kurso grupelės malda

Scenarijai vis dar sukosi galvoje, o kūnas kratėsi išgirdus vien jo vardą.

Tačiau viskas pasikeitė po Šventosios Dvasios savaitgalio. Jo metu aš pirmą kartą nuėjau tikros, nuoširdžios išpažinties. Po jos kurį laiką negalėjau patikėti, kad Viešpats man atleido. O kai atėjo atleidimo jausmas, buvo labai daug ašarų ir milžiniškas palengvėjimas. Linkiu visiems pajauti Dievo gydymo galią per išpažintį. Tarsi visa uola nusirideno man nuo pečių. Visas likęs savaitgalio laikas buvo pripildytas neapsakomos ramybės. Tokios ramybės, tarsi esi Tėvo glėbyje, saugiausioje pasaulio vietoje, ir niekas pasaulyje nebeegzistuoja, nėra jokių rūpesčių, nei didelių nei mažų. Ramybės buvo tiek daug, kad užtarimo maldoje mane reikėjo prilaikyti, nes atrodė, kad tuoj nukrisiu.

Grįžusi iš Šventosios Dvasios savaitgalio stebėjau save. Ramybė vis dar lydėjo mane, bet tai priskyriau užsilikusiems savaitgalio jausmams. Pradėjau daug melstis ir dienos eigoje laukdavau laiko, kada galėsiu maldoje būti su Dievu. O šlovinimo giesmės tapo mano mėgstamiausia muzika, kurios klausau kiekvieną dieną. Tačiau yra gerokai didesnių pokyčių – neliko pykčio. Jo tiesiog nebėra. Nebesisuka mintyse scenarijai nei apie kalbas, nei apie kerštą. Ir sutikus tą žmogų nebejaučiu jokie pykčio, jokių nuoskaudų. Išgirdusi jo vardą ir kalbas apie jį, stebiu save ir negaliu atsistebėti, kad kūnas nebesikrato. Puikiai žinau tai, kad Viešpats paėmė iš manęs pyktį, nuoskaudas. Viešpats visa tai pakeitė į ramybę ir meilę. Stebuklas! Kiekvieną dieną maldose dėkoju Dievui, kad mane išlaisvino iš pykčio grandinių, kad veda mane jo man numatytu keliu ir atvedė į „Alfa+“ kursą. Šlovė Tau, Viešpatie!

KUO GYVENA JP2 CHORISTAI?

Živilė Fedaravičienė ir Daiva Kšivickienė

Lietuvių ir lenkų choristai parapijoje yra eiliniai parapijiečiai, kurie visiems padeda šv. Mišių metu melstis giesme, sujungia bendruomenę maldoje. Džiugu, kad šiuo metu lietuvių chore turime 18 dalyvių, o lenkų – 15. Reguliarios repeticijos, vis didesnis vargonininko Raimondo pasitikėjimas, mokant giedoti giesmes keliais balsais, skatina choristus nesustoti ir tobulėti.

Šis pusmetis buvo labai intensyvus įdomiomis praktinėmis dirbtuvėmis bei teorinėmis paskaitomis. Lenkų ir lietuvių choristai spalio 10-12 d. dalyvavo trijų dienų liturginės muzikos dirbtuvėse. Jos kiekvienais metais vyksta šv. Apaštalo Pilypo ir Jokūbo bažnyčios Pastoraciniame centre. Jau antrus metus iš eilės mūsų choristams nusišypsojo laimė dirbti su kompozitoriumi, dirigentu, pedagogu, habil. dr. Dawid Kusz OP iš Krokuvos. Dirbtuvėse drauge su kitų parapijų choralais susirinko daugiau nei 100 dalyvių iš visos Lietuvos. Sekmadienį mokymus vainikavo Lukiškių Dievo Motinos atleidų iškilminga Eucharistijos liturgija, kuriai vadovavo Šiaulių vyskupas Darius Trijonis. Per šv. Mišias ir po jų jungtinis įvairių parapijų choras, diriguojamas brolio Dawid Kusz OP, giedojo maestro kūrinus. Choristams pritarė kamerinis orkestras.

Spalio 23 d. parapijos lietuvių ir lenkų chorai susitiko su broliu dominikonu Jokūbu Goštautu. Šv. Pilypo ir Jokūbo bažnyčioje tarnaujantis brolis skaitė paskaitą

Choristai liturginės muzikos dirbtuvėse su br. Dawid Kusz OP

apie liturginį giedojimą, dalinosi patirtimi ir įžvalgomis apie gerąsias ir blogąsias praktikas.

Iš Žemaitijos kilęs vienuolis pasakojo apie jį lydėjusias giesmes, artimą santykį su močiute ir tenykštį kunigą, kuriam jis buvo lyg sūnus. Dalinosi linksmomis nutikimais, nesupratimais savo tarnystės kelyje, taip pat šių dienų Šv. Pilypo ir Jokūbo bažnyčioje vykstančių Mišių ir giesmių ypatumais.

Choristai domėjosi tinkamomis ir netinkamomis šv. Mišių giesmėmis. Anot brolio Jokūbo, svarbu atkreipti dėmesį ne tiek į muziką, kiek į giesmės žodžius. Lotyniškos, graikiškos, verstinės iš lenkų ar kitų kalbų, naujoviškos, tradicinės, „ateitininkų“, kančios, Krikšto ar

Šv. Cecelijos šventės akimirka parapijoje

Santuokos sakramentų ir kitokios giesmės katalikų bažnyčioje turi savo vietą, kai giedamos tinkamu laiku. Katalikai gali viską apjungti ir žmonės gali pasirinkti: katalikų bažnyčiose veikia vaikų, jaunimo, sumos chorai. Pagal amžių, pomėgius formuojasi tam tikros Šv. Mišių lankytojų grupės. Mūsų parapijoje sekmadienio Mišių giesmės keičiamos, vieną kartą labiau atliepiant jaunesnių, kitą kartą – vyresnių žmonių poreikius. Brolis priminė, kad parapijiečiams svarbu ekrane matyti giesmės žodžius ir įsijungti. Brolis akcentavo, jog svarbiau ne choro profesionalumas, bet giedojimas iš širdies. Choras turi būti ir profesionalus, ir su karštomis širdimis. Tiek chorui, tiek kitiems Šv. Mišių dalyviams reikalingas sąmoningumas, nuolankumas, liturgijos eigos sekimas, lėtesnis tempas.

Choristai turėjo daug klausimų, o po susitikimo jų kilo dar daugiau. Viliamės, kad tokių svečių kaip brolis Jokūbas parapijoje dar sulauksime, turėsime progos pasisemti žinių, padiskutuoti.

Lapkričio 22 d. minėjome šv. Cecilijos, kuri tradiciškai laikoma muzikos ir muzikantų globėja, šventę. Ją pradėjome bendromis lietuvių ir lenkų šv. Mišiomis už JP2 choristus, o prie suneštinių vaišių stalo visą popietę netilo lietuvių ir lenkų liaudies dainos. Smagu, kai bendros šventės bei veiklos augina ir stiprina lietuvių ir lenkų chorų bendrystę!

Gruodžio 6 d. 12 choristų dalyvavo chorinėse kalėdinių giesmių muzikos dirbtuvėse „Šv. Kalėdų belaukiant“. Be mūsų parapijos choristų dalyvavo Žaslių KC Paparčių padalinio mišrus choras ir Širvintų parapijos

choras (vad. Dailius Kavalevskis), Širvintų mišrus choras „Dermė“ (vad. Jurga Sarpauskienė), Kaišiadorių KC choras „Do#“ ir Elektrėnų parapijos kamerinis choras „Salve“ (vad. Laima Mažuolytė). Visos dienos dirbtuvių rezultatas – chorinės kalėdinės muzikos dirbtuvių baigiamasis koncertas Žaslių kultūros centre. Visą dieną choristai lavino balsus bei mokėsi naujų kalėdinių giesmių. Diena buvo labai intensyvi, bet rezultatai pranoko bet kokią nuovargį.

Gruodžio 14 dieną lietuvių choristai kartu su Palaimintojo Jurgio Matulaičio bažnyčios choristais susikeitė parapijomis ir svečiavosi vieni pas kitus giedodami šv. Mišiose. Esame dėkingi mūsų vargonininkui Raimondui Malužinui už iniciatyvą, skatinimą tobulėti, išvykų organizavimą bei įdomias patirtis.

Choristai gyvena intensyviai, draugiškai, šeimimiškai, komandiškai, siekia augti ir tobulėti... Kiekvieną sekmadienį tarnaudami šv. Mišiose jie džiaugiasi tokia nuostabią galimybę melstis giesmė, nes, kaip sakė šv. Augustinas, „kas gieda – meldžiasi dvigubai“. Tad labai kviečiame visus šv. Mišių dalyvius drąsiai iš savo vietų jungtis į giesmes, kurių tekstai matomi ekrane, kad giliau dalyvaudumėte liturgijoje per muziką. O jei jaučiate, kad norėtumėt papildyti choristų gretas, nevaržykite savęs ir nelaukite kitų metų ar geresnių laikų – esate laukiami jau šiandien! Jei abejojate savo balso galimybėmis, tai gera žinia ta, kad svarbiausia – ne tobuli balsai, o atvira širdis. Savo norą įgarsinkite mūsų vargonininkui ir jūsų svajonė išsipildys.

PATARNAUTOJAI – BŪTI ARTI ALTORIAUS IR ARTI ŽMOGAUS

Teresa Bedulskaja

Patarnautojas – tai žmogus, kuris šv. Mišių metu padeda kunigams ir susirinkusiai bendruomenei. Tai tarnystė, mokanti atsakomybės, bendrystės, nuolankumo ir leidžianti būti savimi. Šiam laikraščio numeriui pakalbinome mūsų parapijos liturginės grupės koordinatorių kun. Viktorą bei patarnautojų tarnystės koordinatorių Algirdą, prašydami pasidalinti savo įžvalgomis apie patarnautojų tarnystę ir jos svarbą. Taip pat pakalbinome mūsų parapijos patarnautojus, prašydami pasidalinti savo patirtimi – kas juos paskatino tapti patarnautojais, kaip jie prisimena savo pirmąsias šv. Mišias prie altoriaus, kas jiems labiausiai patinka šioje

Šv. Mišių akimirka

tarnystėje, ką jie pasakytų draugams, svarstantiems prisijungti prie patarnautojų būrio.

Kun. Viktoras: Esu parapijos liturginės grupės koordinadorius ir matau, kad patarnautojų tarnystė yra svarbi mūsų parapijinės bendruomenės dalis. Tai taip pat darbas su vaikais ir jaunimu, duodantis gerų vaisių. Mūsų parapijos patarnautojai ne tik patarnauja šv. Mišiose, bet ir dalyvauja teminiuose užsiėmimuose, išvykose, stovyklose, kartu švenčia gimtadienius ir vardadienius. Jie taip pat dalyvauja arkivyskupijos krepšinio turnyre (šiais metais viena grupė užėmė 1-ąją vietą jaunesniųjų patarnautojų grupėje).

Parapijos patarnautojai krepšinio turnyre

Nuolat prisijungia nauji patarnautojai asmeniškai juos pakvietus po Pirmosios šv. Komunijos. Didelį dėmesį skiriame bendravimui su tėvais, nes ir jie prisideda prie to, kad berniukai išliktų tarnystėje. Mūsų ateities planai – turėti pasaulietį lenkų patarnautojų koordinatorių, taip pat vyresnio amžiaus vyrų patarnautojų (juk ši tarnystė nėra skirta tik vaikams ar jaunimui). Kol kas aš koordinuoju patarnautojų tarnystę ir turime bendrą lietuvių patarnautojų „Messenger’io“ grupę. Ateityje galbūt ir mergaitės bei moterys galės patarnauti prie altoriaus.

Daugiausia patarnautojų ateina per asmeninį kunigų kvietimą ir bendradarbiavimą su tėvais. Norėčiau paprašyti tėvų, kurių vaikai priėmė Pirmąją šv. Komuniją, kad atvestumėte ir palaikytumėte savo vaiką šioje tarnystėje. Taip pat kviečiu mūsų parapijos vyrus tarnauti prie altoriaus (tai nėra gėdinga, tai yra pavyzdys vaikams ir šiai tarnystei nėra amžiaus cenzas).

Linkiu patarnautojams bei jų artimiesiems drąsos tarnauti Dievui prie altoriaus. Tegul mus šioje tarnystėje lydi patarnautojų šūkis: „**Viešpatauk mums, Kristau, visada ir visur!**“

Algirdas, patarnautojų koordinadorius: |

patarnavimo tarnystę atėjau po Pirmosios Komunijos. Nors pasiruošimas Komunijai man nebuvo labai patrauklus ir į pamokėles eidavau labiau iš pareigos, vis dėlto turėjau labai gerą tikybės mokytoją, kuri pati eidavo į šv. Mišias ir mane lydėdavo. Dėl to pamažu pradėjau reguliariau lankytis bažnyčioje. Kunigai kvietė patarnauti, tačiau iš pradžių nedrįsau užsirašyti.

Galiausiai, kaip ir daugelį kitų, mane asmeniškai pakvietė tuomet dar klierikas Žydrius. Ir taip 2001 metų sausį prasidėjo mano patarnavimo kelias. Iš pradžių į bažnyčią eidavau labiau dėl draugų, bendrystės ir geros atmosferos, tačiau ilgainiui supratau, kad ši tarnystė leidžia būti savimi, be kaukių ir patirti tokį ryšį, kurio kartais trūksta šeimoje ar mokykloje. Pirmųjų Mišių beveik neprisimenu, bet žinau, kad buvau labai judrus ir išdykęs. Šiandien patarnavimas man nėra rutina – kiekvienos Mišios yra gyvos, vis kitokios, reikalaujančios susikaupimo ir įsitraukimo. Nors kartais norėtumsi ramesnių Mišių, ši parapija niekada nebūna nuobodi, o tai skatina nuolat augti ir būti aktyvia bendruomenės dalimi.

Patarnauti verta. Į tai, kas yra patarnautojas, galima žiūrėti iš skirtingų perspektyvų. Pirmiausia, žinoma, patarnaujame kunigui, bet kartu patarnaujame ir visai bendruomenei – padedame vieni kitiems, palaikome, pasufleruojame, kai kas nors suklysta. Patarnavimas moko paprasto žmogiškumo: būti geru, besąlygiškai mylinčiu žmogumi, nekeliant sąlygų kitiems, leidžiant vieniems kitiems būti savimi. Taip pat patarnaujame ir parapijos žmonėms, nes jie gali jaustis ramūs – žino, kad viskas bus sutvarkyta, galės susikaupti, klausytis Dievo žodžio, ramiai priimti Komuniją ar pasimelsti. Kartu tai yra ir didelė atsakomybė, nes patarnautojai yra gerai matomi – kartais net gatvėje ar parduotuvėje žmonės pasisveikina, nors jų nepažįsti. Tai primena, kad patarnautojo pašaukimas nesibaigia prie altoriaus: jis kviečia gyventi krikščioniškomis vertybėmis kasdienybėje, būti tarsi apaštalu ar misionieriumi, liudijančiu tai, ką praktikuojame sekmadieniais.

Man asmeniškai labai svarbu tai, kad čia galiu būti savimi – net jei sekmadienį jaučiuosi pavargęs, be nuotaikos ar apsimiegojęs, žinau, kad esu priimamas. Be to, patarnavimas neapsiriboja vien Mišiomis: mes susitinkame, leidžiame laiką kartu, einame į žygius, lazerių areną ar žaisti boulingą. Visa tai kuria bendrystę ir leidžia augti. Patarnavimas taip pat padeda giliau suprasti šv. Mišias – kad tai nėra teatras, o gyvas, aktyvus dalyvavimas, kupinas simbolių ir prasmės. Būti

arti altoriaus reiškia geriau matyti, suprasti ir išgyventi tikėjimą, todėl man patarnavimas tapo neatsiejama mano gyvenimo dalimi.

Kaip vyksta pasiruošimas patarnavimui? Po truputį viską susideriname: pasižiūrime, kam kokios albos tinka pagal dydį ir ūgį, ir palaipsniui pasiskirstome užduotis. Stengiamės darbus paskirstyti taip, kad kiekvienas turėtų savo vaidmenį ir niekas neliktų be darbo. Žinoma, kartais kyla iššūkių, ypač tuomet, jei kai kurie patarnautojai ateina paskutinę minutę. Taip nutiko ir šiandien – iš pradžių atrodė, kad bus mažiau žmonių, o vėliau jų susirinko daugiau. Tačiau svarbiausia, kad į darbų ir veiklų pasiskirstymą visi žiūrime atvirai ir geranoriškai, nes patarnavimas nėra vien tik konkrečių užduočių atlikimas – svarbiausia, kad kiekvienas jaustųsi reikalingas.

Augustas, 11 metų: Tapti patarnautoju mane paskatino šeima, tačiau taip pat norėjau būti kartu su draugais ir aktyviau dalyvauti bažnyčios gyvenime, todėl nusprendžiau ateiti ir kiekvieną sekmadienį būti bažnyčioje. Pirmą kartą, kai išėjau prie altoriaus, jaučiausi kaip naujokas, tačiau baimės nebuvo – supratau, kur esu ir ką darau. Dabar jaudulio taip pat nejaučiu, kiekvienas sekmadienis man yra natūrali tarnystės dalis. Tarp kitų patarnautojų turiu draugų. Kitiems vaikams ar paaugliams, kurie svarsto, ar verta ateiti patarnauti, drąsiai pasakyčiau – verta.

Šv. Mišių akimirka

Laurynas, 15 metų: Į šią tarnystę atėjau po vakarinių šv. Mišių, kai norėjau dar pasilikti bažnyčioje, o priėjęs kunigas Viktoras paklausė, ar nenorėčiau patarnauti, ir tai mane sudomino. Šeima taip pat skatino pabandyti. Atėjęs pamačiau, kad čia labai smagūs žmonės, galima užmegzti pažinčių, o taip pat iš arčiau pažinti kunigo gyvenimą, ir tai paskatino pasilikti. Pirmą kartą patarnaujant kilo nemažas jaudulys, o daug detalių jau neišliko atmintyje. Vaikui ar paaugliui pasakyčiau, kad

Šv. Mišių akimirka

patarnauti verta, nes taip sužinai naujų dalykų ir įgauni vertingos patirties.

Dovydas, 11 metų: Vaikščiodamas į šv. Mišias su šeima, jaučiau, kad man nusibodo vien tik sėdėti vietoje, todėl norėjau kažką veikti ir prisidėti aktyviau. Dėl to nusprendžiau prisijungti prie patarnautojų. Pirmasis kartas, kuomet patarnavau, niekuo nesiskyrė nuo įprasto dalyvavimo Mišiose ir nebuvo baisu. Labiausiai patarnaujant man patinka bendravimas ir tai, kad galiu užsiimti įdomia veikla. Kitiems pasakyčiau, kad būti patarnautoju tikrai verta, nes taip galima daugiau sužinoti ir prasmingai prisidėti prie šv. Mišių.

Matas, 15 metų: Į bažnyčią eidavau kartu su šeima, o po Pirmosios Komunijos pradėjau patarnauti. Pirmą kartą dar nelabai supratau, kas vyksta – tiesiog stebėjau, ką daro kiti patarnautojai. Labiausiai man patinka galimybė padėti žmonėms, bendrauti, jausti gerą nuotaiką bendruomenėje. Kitiems galiu pasakyti, kad patarnauti tikrai verta.

Augustas, 19 metų: Pirmą kartą patarnavau maždaug prieš dvejus metus per rekolekcijas. Tuomet buvo daug jaudulio, nes nežinojau, ką ir kaip daryti, norėjosi viską atlikti tinkamai, ypač, kai kunigas Marius rodė ir aiškino, kaip elgtis. Tas pirmasis kartas buvo kupinas neapibrėžtumo, bet kartu ir labai prasmingas. Impulsą pabandyti patarnauti gavau stebėdamas šv. Mišias ir matydamas, kaip prie altoriaus patarnauja kiti vyrai. Galiausiai mane pakvietė kunigas Viktoras, ir nuo tada jau kelis kartus patarnavau. Nors dar neturiu daug patirties, tikiu, kad su laiku jos bus vis daugiau. Labai patinka kolektyvas – jis energingas, linksmas, o bendrystė pakelia nuotaiką ir nuskaidrina dieną net tada, kai atsikeli ne pačios geriausios nuotaikos.

Patarnavimas man taip pat primena nuolankumą – kad vyras yra ir turėtų būti nuolankus prieš Dievą ir prieš kitą žmogų. Tai padeda mokytis tarnauti, padėti kitiems ir linkėti ramybės, todėl ši patirtis man atrodo labai vertinga.

Parapijos ministrantų šventės akimirka

Robertas, 16 metų: Patarnauju maždaug penkis mėnesius. Į šią tarnystę atėjau po pokalbio su mama apie socialines valandas. Ji pasiūlė pabandyti patarnauti. Iš pradžių dar svarsčiau, bet vėliau, per išpažintį, mane tiesiogiai pakvietė kunigas Viktoras, padrąsindamas ateiti ir išbandyti tarnystę. Pirmą kartą atėjęs labai jaudinausi ir beveik nežinojau, ką daryti, tačiau su laiku pradėjau apsiprasti. Labiausiai patinka tai, kad galiu prisidėti prie šv. Mišių ir visada turiu vietą atsisėsti. Kitiems pasakyčiau, kad patarnauti verta, nes galima susipažinti su įvairiais žmonėmis ir sužinoti daugiau.

Juozapas, 10 metų: Į šią bažnyčią atėjau todėl, kad čia lankėsi ir mano tėtis, kuris buvo Pirmosios Komunijos katechetas. Būtent tėtis mane paskatino patarnauti, sakydamas, kad geriau ne tik sėdėti Mišiose, bet ir kažką veikti bei prisidėti. Iš tikrųjų patarnavimas man nebuvo visiškai naujas, nes dar būdamas penkerių ar šešerių metų jau bandžiau tarnauti. Patarnauju maždaug dvejus ar trejus metus. Labiausiai man patinka tai, kad galiu padėti kitiems ir daugiau sužinoti apie dvasinį gyvenimą, apie tai, kaip eiti tikėjimo keliu. Savo draugams ar pažįstamiems pasakyčiau, kad patarnauti tikrai verta, nes taip galima daug daugiau sužinoti apie Dievą ir Jo gyvenimą.

Nojus, 16 metų. Tarnauti pradėjau dar tada, kai mūsų bendruomenė neturėjo dabartinių patalpų ir

rinkdavomės nuomojamosiose patalpose šalia „Norfos“. Tuo metu patarnauju maždaug vieną vasarą, tačiau vėliau nustoju, nes tuo laikotarpiu krikščionybė mane nelabai traukė – į bažnyčią eidavau labiau dėl močiutės. Vėliau per kunigą Viktorą vėl atradau Jėzų: jis pakvietė mane dalyvauti „Alfa“ kursuose, ir tai iš naujo pažadino mano susidomėjimą tikėjimu. Nuo tada vėl pradėjau patarnauti. Pirmojo tarnystės karto jausmo jau nelabai prisimenu, bet labiausiai įsiminė tai, kad per šv. Mišias mane pasveikino su gimtadieniu, kuris tą dieną kaip tik sutapo su sekmadieniu. Labiausiai patarnaujant man patinka galimybė padėti kunigams ir matyti žmonių džiaugsmą, ypač kai linkime vieni kitiems ramybės. Kitiems sakyčiau, kad patarnauti verta, tačiau tik tada, kai pats žmogus to nori, neverta versti savęs. Patarnavimas padeda atsipalaiduoti per Mišias, po jų grįžti namo pakylėtas, o taip pat tai suteikia galimybę pabūti su kitais žmonėmis.

Marek, 14 metų: Esu patarnautojas, nes noriu padėti kunigui, noriu taip aktyviai dalyvauti šv. Mišiose. Į patarnautojų tarnystę mane pakvietė kunigas Marius. Prisimenu savo pirmąsias šv. Mišias. Nebuvo baisu, nes pirmosiomis dienomis daugiausia mokiausi. Po pirmųjų Mišių, kuriose jau aktyviai dalyvavau, pasijutau labai gerai, nes galėjau ne tik melstis, bet ir realiai padėti. Man patinka būti patarnautoju, nes galiu tarnauti Dievui, padėti prie altoriaus ir visai bendruomenei. Draugus tikrai pakviesčiau tapti patarnautojais, nes tai smagu – galima tarnauti Dievui, būti arti altoriaus, patirti gerą atmosferą patarnautojų grupėje ir susirasti naujų draugų.

Darek, 22 metai: Patarnauju, nes noriu būti su kitais žmonėmis, pažinti Dievą ir tikėjimą bei jaustis reikalingas bendruomenei. Tapti patarnautoju mane pakvietė klebonas Žydrius išpažinties metu. Prisimenu savo pirmąsias šv. Mišias – apsilikęs alba jaučiausi ypatingai ir šventiškai. Nors bijojau padaryti klaidų prie altoriaus, patarnautojų malda, kunigų džiaugsmas ir zakristijono Jono palaikymas man labai padėjo. Būnant patarnautoju vis labiau išgyvenu Dievo meilę, tikėjimo tikrumą ir Jo gailestingumą, dingsta baimės, o pats mokausi įveikti savo silpnybes. Draugui pasakyčiau, kad patarnautojo tarnystė suteikia galimybę susipažinti su naujais, įdomiais žmonėmis – kunigais ir kitais bažnyčios darbuotojais, bendrauti įvairiomis temomis ir dalyvauti dvasinėse veiklose, tokiose kaip patarnautojų susitikimai.

Karol, 11 metų: Patarnautoju tapau po Pirmosios Komunijos. Man patinka būti prie altoriaus, nes galiu mokytis susikaupimo, turėti intenciją šv. Mišiose, klausytis ir susitelkti į tai, kas sakoma. Mokausi melstis ir džiaugtis tikėjimu iš parapijos kunigų, čia jaučiu paguodą ir Dievo palaiminimą. Man patinka bendrauti su parapijos kunigais ir zakristijonu Jonu. Matau, kad per šv. Mišias ir šventes patarnautojas yra labai reikalingas. Parapijoje patiriu rūpestį patarnautojais. Šią vasarą dalyvavau Vilniaus arkivyskupijos patarnautojų stovykloje. Susipažinau su kitais patarnautojais, išmokau

daugiau liturginių dalykų.

Patarnautojų liudijimai aiškiai parodo, kad ši tarnystė ugdo ne tik liturginius įgūdžius, bet ir asmenybę – moko atsakomybės, nuolankumo, bendrystės ir gyvo tikėjimo. Būti patarnautoju – reiškia būti matomu, reikalingu ir drąsiai liudyti krikščioniškas vertybes kasdienybėje. Tai kelias, kuriame auga vaikai, jaunuoliai ir suaugusieji, atrasdami savo vietą Bažnyčios bendruomenėje. Tegul šie pasidalijimai tampa paskatinimu ir kitiems atsilipti į kvietimą patarnauti – būti arti altoriaus ir arti žmogaus.

KVIEČIAME Į KINO VAKARUS

Živilė Fedaravičienė

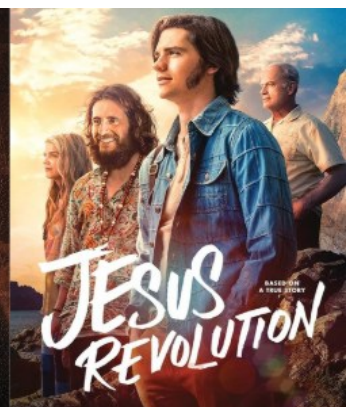
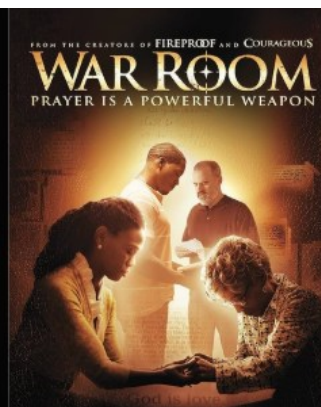
Sausio 9 d. 18.45 val. kviečiame žiūrėti lietuviškai įgarsintą meninį filmą **„Paulius, Kristaus apaštalas“** (2018 m., angl. „Paul, Apostle of Christ“). Tai biblinė drama, pasakojanti apie paskutiniuosius apaštalo Pauliaus gyvenimo metus.

Rizikuodamas savo gyvybę, Lukas išsiruošia į Romą aplankyti Pauliaus – grandinėmis sukaustyto bei tamsiausioje ir atšiauriausioje imperatoriaus Nerono kalėjimo celėje laikomo apaštalo. Persekiojamas savo nuodėmių šešėlių Paulius mano, kad yra visų pamirštas ir ruošiasi šturpiam egzekucijai. Prieš Pauliaus mirtį Lukas nusprendžia parašyti knygą, kurioje papasakos tai, kas vėliau taps žinoma kaip Bažnyčios susikūrimas. Evangelisto Luko vaidmenį atlikęs Jim Caviezel yra įkūnijęs Jėzų Kristų garsiaame filme „Kristaus kančia“ (2004 m.).

Vasario 6 d. 18.45 val. pakviesime žiūrėti lietuviškai įgarsintą meninį filmą **„Karo kambarys“** (2015 m., angl. „War Room“). Kiekvieno žmogaus gyvenime gali ateiti sunkūs laikai, bet kartais atrodo, kad su tavimi taip

niekada nenutiks. Tonis ir Elzbieta Džordanai turi viską: gražią dukrą, svajonių namą, įdomų darbą. Tačiau išorė gali būti apgaulinga... Per keletą savaičių šeimoje dingsta ramybė. Tačiau Dievas padeda įveikti kiekvieną, net ir pačią sunkiausią, situaciją. Tereikia į Jį kreiptis ir TIKĖTI...

Kovo 13 d. 18.45 val. siūlome žiūrėti lietuviškai įgarsintą meninį filmą **„Jėzaus revoliucija“** (2023 m., angl. „Jesus Revolution“). Filmą pristato Grego Lorio istoriją. XX a. 7-ajame dešimtmetyje, augdamas sunkumų kamuojamoje šeimoje, jis kartu su gausybe jaunų žmonių išvyksta į saulėtąją Pietų Kaliforniją, siekdamas iš naujo apibrėžti tiesą ir laisvę. Netikėtas susitikimas su charizmatišku hipiu, gatvės pamokslininku Loniu Frisbiu (jį vaidina populiarus krikščioniško serialo „Išrinktieji“ žvaigždė Jonathanas Roumie) ir pastoriumi Čaku Smitu tampa lemtingu lūžiu: merdinti pastoriaus Smito bažnyčia atveria duris klajojančiam jaunimui, o tai įžiebia galingą atgimimo bangą. Rokenrolas, naujai atrasta meilė ir tikėjimo posūkis tampa „Jėzaus revoliucijos“ varikliu – tikėjimo atgimimu, kuris palietė tūkstančius jaunų žmonių ir atvedė juos į asmeninį Kristaus pažinimą.

Daugiau informacijos apie kino vakarus ieškokite parapijos Facebook paskyroje ir tinklapyje www.jp2.in

PLANUOJAMI PARAPIJOS RENGINIAI

SAUSIS:

- 9 d. Kino vakaras. Filmas „Paulius, Kristaus apaštalas“ (2018m., liet. kalba);
- 10 d. Pirmosios Komunijos šeimų rekolekčių diena Trinapolyje;
- 11d. Mokinystės kelionės kursas. B ciklas: Evangelizacijos raktas – Dievo meilės skelbimas;
- 16 d. Taize pamaldos;
- 18 d. Palaikymo misijos diena ir Sekmadienio arbatėlė;
- 21 d. Šlovinimo vakaras;
- 25 d. Padėkos ir liudijimų vakaras.

VASARIS:

- 4 d. Mokinystės kelionės Bendrakeleivių žingsnio susitikimas;
- 6 d. Kino vakaras. Filmas „Karo kambarys“ (2015m., liet. kalba);
- 11 d. Mokinystės kelionės Bendrakeleivių žingsnio susitikimai;
- 15 d. Šventimo misijos diena ir Sekmadienio arbatėlė;
- 19 d. Šlovinimo vakaras;
- 20 d. Taize pamaldos;
- 22 d. Mokinystės kelionės kursas. B ciklas: Evangelizacijos raktas – Dievo meilės skelbimas;
- 25 d. Mokinystės kelionės Bendrakeleivių žingsnio susitikimas.

KOVAS:

- 6-8 d. Mokinystės kelionės rekolekcijos Guopstose;
- 11 d. „Alfa+“ kurso pradžia (atviras susitikimas);

- 13 d. Kino vakaras. Filmas „Jėzaus revoliucija“ (2023 m., liet. kalba);
- 14-15 d. Parapijos Gavėnios rekolekcijos;
- 15 d. Evangelizacijos misijos diena ir Sekmadienio arbatėlė;
- 18 d. „Alfa+“ kurso pradžia (atviras susitikimas);
- 20 d. Taize pamaldos;
- 22 d. Mokinystės kelionės kursas. B ciklas: Evangelizacijos raktas – Dievo meilės skelbimas.
- 25 d. „Alfa+“ kurso pradžia (atviras susitikimas).

BALANDIS:

- 1 d. „Alfa+“ kurso susitikimas (uždaras);
- 2 d. Eucharistijos ir Kunigystės Sakramentų įsteigimo diena (Didysis Ketvirtadienis);
- 3 d. Kristaus Kančios diena (Didysis Penktadienis);
- 4 d. Didysis Šeštadienis ir Velyknakčio liturgija;
- 5 d. Kristaus Prisikėlimo iškilmė (Šv. Velykos);
- 6 d. Antroji Šv. Velykų diena;
- 8 d. „Alfa+“ kurso susitikimas (uždaras);
- 9 d. Šlovinimo vakaras;
- 10 d. Kino vakaras;
- 15 d. „Alfa+“ kurso susitikimas (uždaras);
- 17 d. Taize pamaldos;
- 17-19 d. „Alfa+“ kurso savaitgalis;
- 19 d. Tikėjimo misijos diena ir Sekmadienio arbatėlė;
- 22 d. „Alfa+“ kurso susitikimas (uždaras);
- 26 d. Mokinystės kelionės kursas. B ciklas: Evangelizacijos raktas – Dievo meilės skelbimas;
- 29 d. „Alfa+“ kurso susitikimas (uždaras).

Kai kurių renginių datos dėl įvairių aplinkybių gali keistis. Daugiau informacijos ieškokite parapijos skelbimų lentose, „Facebook“ paskyroje ir tinklalapyje www.jp2.in

PER JUOKĄ Į ATVIRENĘ PARAPIJĄ

Vikaras kun. Viktor Kudriašov

Brangūs Šviesos vaikai! Šviesą mums teikia ne tik linksmos dainelės parduotuvėse ir žibanti girliandos, dar labiau džiugina šv. Kalėdų žinia. Tegul juokingi nutikimai ir mintys iš mūsų parapijos gyvenimo, anekdotai ir linksmos istorijos iš šv. Jono Pauliaus II gyvenimo padrąsina mus džiaugtis šv. Kalėdų laiku ir gerai nusiteikus pasitikti Naujuosius Viešpaties Metus.

Kartu linksmiau! Vizijos komanda ruošia dovanas JP2 savanoriams

Iš parapijos juokingų atsitikimų ir ne tik:

- Šv. Jono Pauliaus II atleidų metu linksmi pristatėme parapiją ir gimė šūkis: „Kai su šv. Jonu Pauliumi II susidraugausi, daug prasmės ir džiaugsmo gausi!“ ☺

- Viena parapijos „Alfa+“ kurso mokyme pranešėjas papasakojo apie tai, kad po Šventosios Dvasios rekolekcijų moterys norėjo pasimelsti už pažįstamą kunigą. Šis nesutiko ir pasakė, kad jau turi Šventąją Dvasią. Moterys buvo atkaklios ir pasakė: „Mes tikime, kad jūs turite Dvasią, bet norime pasimelsti, kad Ji jumyse matytųsi!“ ☺

- „Alfa+“ kurso diskusijos grupelių metu kilo įdomi mintis: „Kai klausėmės žmonių, mes buvome visi šilti“ ☺

- Atšalus orams, vienoje parapijos grupėje atsirado linksmas ir praktinis patarimas: „Jei šaligatvio danga yra slidi, imituokite pingvino eiseną ir žingsniuokite mažais žingsneliais, o rankas laikykite išskėtę, kad išlaikytume pusiausvyrą“. Nuo šiol parapijiečiai ateina į maldą ir į šv. Mišias nevēluodami, saugūs ir sušilę ☺

- Šiais laikais populiari laikyti dietos. Kaip jos

laikyti? Sriubą valgykite kinų pagaliukais ☺

- Kiekvienas iš mūsų yra genijus, tik ne kiekviename iš mūsų jis prabunda... ☺

- Kodėl mūsų parapijos nuotraukos būna tokios mažos? Nes jose pavaizduoti dideli žmonės... ☺

- Vieno parapijos mokymo metu išgirdome įdomią mintį: „Kai nežinai, kam kalbi, nežinai, ką kalbi“... ☺

Juokingi atsitikimai iš šv. Jono Pauliaus II gyvenimo (užrašyti knygoje „Kwiatki Jana Pawla II“):

- Karolio Vojtulos draugai studijų laikais ant jo durų pakabino pranašišką užrašą: „Pradedantysis šventasis“. Prisiminkime, kad mūsų maldos ir tikėjimo žodžiai kitiems taip pat gali būti pranašiški ☺

- Vienas kunigas pasakojo, kad, kai jis buvo neseniai įšventintas, Karolis Vojtyla buvo konsekruotas vyskupu ir atvažiavo į to kunigo parapiją. Jaunas kunigas pamiršo duoti vyskupui pašventino vandens šlakstyklę, o pats gausiai apšlakstė vyskupą vandeniu... Vyskupas Karolis pajuokavo: „Nereikėjo tiek vandens, juk nesu miręs ir gulintis karste.“ Pamoka mums – stresinėse situacijose neprarasti nuovokos, o net gėdingose ar netikėtose situacijose galima pajuokauti ir nesupykti ☺

- Popiežiumi išrinkus Joną Paulių II, pas jį atvyko draugai iš Krokuvos. Draugystė yra draugystė, o prie popiežiaus visi pagarbiai atsiklaupė. Jis juokaudamas tarė: „Nebūkite kaip figūrėlės iš prakartelių – atsistokite.“ Tai pamoka mums, kad žmones gerbti reikia protingai, nepersistengti ☺

- 1983 metais popiežius Lenkijoje, Naujosios Hutos mieste turėjo konsekruoti naujai pastatytą bažnyčią. Vatikanas nusprendė, kad tai bus daroma tuščioje bažnyčioje. Tačiau lenkų kunigai pasiūlė pakviesti bent negalią turinčius žmones. Vatikano pareigūnai atsakė, kad pažįsta popiežių ir tokiu atveju konsekravimas užtruks, nes, kai jis yra su žmonėmis, laikas jam neegzistuoja... Tai kvietimas ir mums negailėti parapijiečiams skirti savo laiko ☺

PARAPIJIETIAI DALINASI - IŠ KŪČIŲ STALO TRADICIJŲ

Teresa Bedulskaja

Kūčių stalas – tai ne tik patiekalai, bet ir iš kartos į kartą perduodama tradicija. Aguonų pyragas ir spanguolių kisielius, puošiantys daugumą mūsų krašto Kūčių stalų, primena apie paprastumą, dėkingumą ir bendro šventimo džiaugsmą. Siūlome pasigaminti šiuos paprastus tradicinius patiekalus ir pripildyti savo namus Kalėdų džiaugsmo ir skonių.

KALĖDINIS AGUONŲ PYRAGAS

Vienas tradiciškiausių kalėdinių kepinų. Mūsų krašte jis dažnai puošia Kūčių stalą kaip gausos, džiaugsmo ir Dievo palaimos ženklas.

Trapijai tešlai reikės:

- 200 g sviesto
- 350 g kvietinių miltų
- 100 g cukraus pudros
- 2 kiaušinių tryniai
- 1 arbatinis šaukštelis šalto vandens

Aguonų masei reikės:

- 450 g sausų aguonų
- 250 ml vandens
- 500 ml pieno
- 190 g cukraus
- 1 arbatinis šaukštelis vanilinio cukraus (nebūtina)
- 6 kiaušiniai
- 50 g sutrupintų sausainių
- 80 g maltų migdolų
- 2 šaukštai cukrutų apelsinų žievelių
- 130 g džiovintų vaisių (pvz., razinų, džiovintų abrikosų, figų)
- 1 arbatinis šaukštelis migdolų ekstrakto arba keli lašai skoniklio

Papildomai:

cukraus pudra, skirta pyragui apibarstyti

Paruošimas:

Aguonas apie 15–20 minučių virti ant silpnos ugnies uždengtame puode pieno ir vandens mišinyje, retkarčiais pamaišant. Nukošti ir du kartus sumalti. Taip pat galima naudoti paruoštą aguonų masę.

Iš sviesto, miltų, cukraus pudros ir kiaušinių trynių užminkyti tešlą. Miltus persijoti su cukraus pudra, sudėti smulkintą sviestą ir trinti, kol ims formotis tarsi trupinukai. Įmušti trynius, trumpai išmaišyti, tada supilti vandenį ir greitai užminkyti tešlą. Tešlą atšaldyti šaldytuve, po to padalyti į dvi dalis (vieną – didesnę, o

kitą – mažesnę). Didesniąją dalimi iškloti kepimo formą, suformuojant apie 4–5 cm aukščio tešlos kraštą ir lengvai apkepti, kol švelniai paruduos.

Kiaušinius išplakti su cukrumi ir vaniliniu cukrumi iki šviesios, purios masės. Pusę masės įmaišyti į aguonas, suberti biskvitinius trupinius, migdolus, apelsinų žievelės, džiovintus vaisius ir įlašinti skoniklio. Tuomet atsargiai įmaišyti likusią kiaušinių masę. Aguonų masę sukrėsti ant apkepto pagrindo. Iš likusios tešlos išspausti žvaigždeles ir jomis papuošti pyrago viršų.

Kepti orkaitėje, nustačius vidutinę temperatūrą, kol pyragas gražiai parus. Atvėsę apibarstyti cukraus pudra. Aguonų pyragas skaniausias po kelių valandų, kai susijungia visi skoniai. Dažnai kepamas likus kelioms dienoms iki Kūčių ir dalijamas šeimos rate.

SPANGUOLIŲ KISIELIUS

Spanguolių kisielius – paprastas ir tradicinis Kūčių patiekalas. Jis simbolizuoja sveikatą, stiprybę ir apsaugą, o ryški raudona spalva primena gyvybę ir džiaugsmą. Rūgščiai saldus skonis kviečia dėkoti už gamtos dovanas ir išlaikyti pusiausvyrą kasdienybėje.

Ingredientai:

- 300 g spanguolių (šviežių arba šaldytų)
- 1 l vandens
- 3–4 šaukštai cukraus (pagal skonį)
- 2–3 šaukštai bulvių krakmolo

Paruošimas:

Spanguoles apipilti vandeniu ir virti apie 10–15 minučių, kol uogos suskils. Tuomet pertrinti per sietelį arba sutrinti ir nukošti. Į gautą skystį suberti cukrų ir užvirti. Krakmolą išmaišyti nedideliame kiekyje šalto vandens ir lėtai supilti į verdantį skystį, nuolat maišant, kol kisielius sutirštės. Nukelti nuo ugnies ir supilstyti į indelius.

Kisielių galima patiekti šiltą arba atvėsusį kaip lengvą Kūčių desertą. Skanaus!

VAIKŲ KAMPELIS

Padėkite piemenėliams nuvykti pas kūdikėlį Jėzų:

Raskite skirtumus:

KLAUSKITE KUNIGO

Į parapijiečių klausimus atsako vikaras kun. Marius Žitkauskas.

Kaip katalikybė aiškina gėrį ir blogį, nes tai, kas yra gėris vienam, gali kenkti kitam, o kas vienam yra blogis, kitam gali atnešti gėrį... Pavyzdžiui, kaip Popiežius pasirenka, ką remti kare, juk ir tie, ir tie žudo?

Filosofiškai atsakant, blogis yra gėrio trūkumas. Taip pačiai, kaip šaltis yra šilumos trūkumas arba tamsa yra šviesos trūkumas.

Katalikų Bažnyčios katekizme yra *fizinio ir moralinio blogio terminai*.

„...be galo geras ir išmintingas Dievas laisvai panorą sukurti pasaulį, kuris „keliautų“ į galutinį tobulumą. Pagal Dievo planą vykstančiame procese vienos esybės atsiranda, kitos išnyksta (pvz., dinozaurai, aut. past.), tobulesnės egzistuoja šalia ne tokių tobulų, vieni gamtos pavidalai iškyla, kiti suyra. Kol kūrinija nepasieks savo tobulumo, tol drauge su fiziniu gėriu egzistuos ir *fizinis blogis*.“ (KBK 310)

Moralinis blogis kyla iš žmogaus laisvos valios, kuria jis sąmoningai atsiskiria nuo Dievo, gėrio šaltinio, padarydamas nuodėmę (pavyzdžiui, pažeisdamas vieną iš 10 Dievo įsakymų arba pagrindinį Dievo ir artimo meilės įsakymą).

„Angelai ir žmonės, protingi ir laisvi kūriniai, turi keliauti į savo galutinį tikslą, laisvai jį pasirinkę ir su meile jam atsidavę. Bet jie gali ir nuklysti. Taip ir įvyko, jie nusidėjo. Ir atėjo į pasaulį *moralinis blogis, nepalyginti didesnis už fizinį. Dievas jokių būdu – nei tiesiogiai, nei netiesiogiai – nėra moralinio blogio priežastis. Tačiau pagerbdamas savo kūrinių laisvę, Jis leidžia jam egzistuoti ir paslaptinai moka iš jo išgauti gėrį. Šv. Augustinas šią tiesą taip išreiškia: „Nes visagalis Dievas /.../, būdamas absoliučiai geras, niekada nepakęstų jokio blogio savo darbuose, jei nebūtų pakankamai galingas ir geras iš to blogio išgauti gėrį.“ (KBK 311)*

Tokio Dievo veikimo pavyzdį galite rasti, pavyzdžiui, Pradžios knygos 45 skyriuje arba Jėzaus nukryžiovimą ir prisikėlimą aprašančiuose Evangelijų skyriuose. Tačiau dėl tokio Dievo veikimo blogis netampa gėriu (KBK 312), mes privalome pasipriešinti blogiui.

O štai Popiežiaus ir, tikiu, daugelio lietuvių pasirinkimo remti Ukrainą dabar vykstančiame kare kriterijus yra gynyba. Ukrainiečiai yra priversti gintis, rusai ir visi, kurie jiems padeda, žudo puldami. Jeigu

agresoriai nustotų pulti / grobti / prievartauti, ukrainiečiams neberekėtų gintis. Ginti savo šalį ir artimuosius yra pareiga, kylanti iš artimo meilės įstatymo.

Kodėl yra tiek daug skirtingų Biblijos leidimų? Kaip pasirinkti, kuris yra geriausias? Kuo skiriasi ekumeninis leidimas nuo paprasto? Kurių krikščionių (katalikų, protestantų ir kt.) Biblijos turi mažiau knygų?

Tikriausiai todėl, kad Biblija yra klasikinis kūrinys, žinoma vienintelis Dievo įkvėptas ir žmonių surašytas. O klasikinio kūrinio bruožas yra tas, kad jam yra milijonai galimų interpretacijų. Kaip vienas išmintingas žmogus (atrodo, Andrejus Tarkovskis) yra pasakęs: „Knyga, kurią perskaitė tūkstantis žmonių yra tūkstantis skirtingų knygų“.

Biblijos skaitymo būdų yra daugybė. Pavyzdžiui, kažkas nemokėdamas hebrajų, aramėjų ir graikų kalbų (Biblija jomis parašyta), visgi nori prisiliesti prie originalia kalba parašyto teksto, todėl renkasi leidimą, kuriame yra pažodinis vertimas, padarytas nepaisant gimtosios kalbos taisyklių. Kažkas nori paprastesnio varianto, todėl gali rinktis leidimą, kuriame yra supaprastinta kalba surašytas tekstas. Norintys rimtai studijuoti Bibliją renkasi vertimą, kuriame yra pilna komentarų, paaiškinančių beveik kiekvieną eilutę. Norintys tiesiog skaityti Bibliją ir gauti dvasinės naudos ar melstis su Biblijos tekstu renkasi leidimą, kuriame yra tik Biblijos tekstas, išverstas remiantis minties perteikimo kriterijumi (ne pažodiniu) su minimaliais ar visai be papildomų komentarų. Taigi, rinkitės tokį leidimą, kuris atitinka jūsų skaitymo tikslą. Jeigu priklausote Romos katalikams, siūlau rinktis Lietuvos vyskupų konferencijos išleistą Bibliją (Senojo Testamento vertėjas – prel. Antanas Rubšys, Naujojo Testamento – kun. Česlovas Kavaliauskas).

Ekumeninis leidimas yra toks, dėl kurio sutarė įvairios krikščionių denominacijos (katalikai, evangelikai,

sekmininkai ir kt.). Tokiame leidime, tikėtina, nebus Senojo Testamento knygų, kurių protestantai nelaiko įkvėptomis. Jos yra septynios: Tobito, Juditos, 1 ir 2 Makabiejų, Išminties, Siracido ir Barucho knygos, taip pat kai kurios Esteros ir Danieliaus knygų dalys. Katalikų Biblijos šiuos tekstus įtraukia ir yra didesnės (73 knygos) nei protestantų Biblijos (66 knygos).

Ačiū biblistui kun. Algirdui Akelaičiui, padėjusiam man atsakyti į šį klausimą.

Kodėl kunigas negali turėti žmonos ir vaikų? Ar Dievas nenori, kad žmogus būtų laimingas ir pratęstų savo giminę?

Katalikų dvasininkų celibato esmė yra būti kaip Kristus, kuris taip pat neturėjo žmonos ir buvo visiškai atsidavęs Tėvo paskirtai misijai. Jeigu Dievas pašaukia į tokią kunigystę, vadinasi, tam žmogui – tai kelias būti

laimingu. Aš jau 17 metų esu laimingas kunigas ir pažįstu ne vieną tokį ☺.

Kaip Bažnyčia vertina nesusituokusius, vienišus tėvus?

Jeigu tėtis ir mama nesusituokę, Bažnyčia kviečia susituokti. Jeigu susituokti jiems neįmanoma, nes gyvena civilinėje santuokoje, o anksčiau yra turėję galiojančią Bažnytinę santuoką su kitu asmeniu, tuomet Bažnyčios kvietimas yra vis tiek dalyvauti bendruomenės gyvenime ir prašyti Dievo pagalbos visame kame. O vienišas mamas ar tėčius Bažnyčia laimina ir kviečia taip pat įsijungti į bendruomenę, semtis jėgų savo pašaukimui, priimant sakramentus, ypač išpažinties ir šv. Komunijos. Esu ne kartą susidūręs su klaidingu mąstymu, kad vienišos mamos ar tėčiai negali gauti išrišimo ar priimti šv. Komunijos. Tai netiesa.

Klauskite drąsiai! *Klausiančiojo vardas*

Jeigu norite užduoti klausimą kunigui, galite jį parašyti čia, iškirpti ir įdėti į parapijos pašto dėžutę. Atsakymus į įdomiausius ir aktualiausius klausimus skelbsime kitame laikraščio numeryje.

Kviečiame melstis, kad parapijos bažnyčios ir Sielovados centro projektavimas ir pasirengimas statybai būtų sklandus, lydimas Dievo globos ir įkvėptų žmonių. Galinčius prisidėti finansiškai, kviečiame aukoti ir primename, kad paaukojusiųjų 100 Eur ir daugiau vardai bus įrašyti į „Šventovės statytojų“ knygą. O didžiųjų rėmėjų ir mecenatų vardai, fondų pavadinimai bus įrašyti į simbolinius vartus prie būsimos bažnyčios ir šv. Jono Pauliaus II skulptūros. Tai padėka tiems, kurie padėjo atverti duris į šią šventovę, tuo pačiu suteikdami galimybę žmonėms atverti duris Kristui į savo gyvenimus.

Rekvizitai aukojimui bankiniu pavedimu:

Gavėjas – Vilniaus šv. Jono Pauliaus II parapija

Sąskaitos Nr. LT32 7300 0101 5931 8585

Paskirtis – auka šventovės statybai
arba

Gavėjas – Vilniaus šv. Jono Pauliaus II parapija

Sąskaitos Nr. LT77 7300 0101 5692 0905

Paskirtis – auka Parapijos išlaikymui

PARAPIJOS LAIKRAŠTIS IEŠKO PASTIPRINIMO!

Galite imti interviu arba rašyti straipsnius lietuvių ar lenkų kalba? Mokate maketuoti? O gal mėgstate ruošti vaizdo medžiagą? Parašykite mums laikrastukas@jp2.in arba pakalbinkite bet kurį iš mūsų savanorių.

Neslėpkite savo talento!

Parapijos laikraščio savanorių komanda: redkolegijos nariai – Marijus Pileckas (redaktorius), Rima Dalindienė ir Teresa Bedulskaja, lietuvių kalbos redaktorės Silvija Kėkštienė ir Vida Butienė, lenkų kalbos redaktorės ir vertėjos – Renata Piškinienė, Marta Antonevič, Irena Gintovt ir Karolina Volotko.

Mums galite rašyti el. paštu laikrastukas@jp2.in arba įmesti laišką į parapijos pašto dėžutę, kurią rasite prie įėjimo į Šv. Juozapo mokyklą.

Už nuotraukas dėkojame: JP2 sielovados centrui, Editai Voitiulevič, Ritai Kakauskaitei ir kitiems.

Parapijos kontaktai: Vilniaus šv. Jono Pauliaus II parapija, Medeinos g. 14, LT-06156 Vilnius.

☎ +370 630 10000 ✉ info@jp2.in 🌐 www.jp2.in 📘 Facebook: www.facebook.com/jp2.in

